

สำนักหอสมุดฯ พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความไม่แน่นอนของชีวิต

LIFE IS CHANGEABLE

นายวาสุ สกุรัตน์

MR. WASU SAKULRAT

๒๕๕

๑๓๖๓๑

๒๕๕๙

เลขที่.....
 เลข..... 78222
 วัน,เดือน,ปี 26 ก.พ. 2551

b. 11888915

i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....*สจาย*.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*สมาน ธีระนรงค์*.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหเสนี)

.....*นเรศ*.....กรรมการ*พญ*.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ) (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

.....*วิเศษ*.....กรรมการ*วิมล ธีระนรงค์*.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์) (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....*กันจณา คำใส*.....กรรมการ*สมพร*.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กันจณา คำใสกี) (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....*อุษณ*.....กรรมการ*อุษณ*.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ กษาชีวะ) (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....*อ.ประจักษ์*.....กรรมการ*อ.กมล หนูเขียว*.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน) (อาจารย์กมล หนูเขียว)

.....*ศิริณี*.....กรรมการ
(อาจารย์ศิริณี ศิริเจริญ)

.....*วิมล ธีระนรงค์*.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์วิมล ธีระนรงค์ จันทิพย์เพ็ชร)

.....*ศิริณี*.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ศิริณี ศิริเจริญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความไม่แน่นอนของชีวิต
ชื่อ	Life is changeable
รหัสนักศึกษา	นายวสุ สกุลรัตน์
สาขาวิชา	46020301
ภาควิชา	ประติมากรรม
คณะ	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	2549
	อาจารย์ศรินทร์ย์ คีรุจิเจริญ

บทคัดย่อ

ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าต้องดำเนินชีวิตภายใต้โครงสร้าง อาคาร และที่พักร่างต่างๆที่ถูกออกแบบมาเพื่อเน้นในเรื่องของความงาม รวมถึงความทันสมัยเพื่อแข่งขันกันทางด้านแนวความคิด แต่ในแง่ของความแข็งแรงและความมั่นคงของโครงสร้าง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญได้ถูกละเลย ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกหวาดระแวงและตระหนักถึงการใช้ชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ ซึ่งไม่มีความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้ามาโดยตลอด ปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงผลกระทบของการอาศัยอยู่บน โครงสร้างที่ไม่มีความมั่นคงและแน่นอนของโครงสร้างต่างๆที่อยู่รอบๆตัวของข้าพเจ้า และเล็งเห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยในชีวิต ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกตระหนักถึงการใช้ชีวิตอยู่อย่างรอบคอบ ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของการใช้ชีวิตร่วมกับ โครงสร้างของอาคารซึ่งเต็มไปด้วยความรู้สึกที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และถ่ายทอดผลงานที่สะท้อนความรู้สึกภายในออกมาเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของงานประติมากรรม

กิตติกรรมประกาศ

ผู้ทำวิจัยขอขอบคุณทางครอบครัวและผู้อุปการะคุณที่ให้กำลังใจ และกำลังทรัพย์ รวมทั้งตลอดจนการทำศิลปนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆที่มีประโยชน์แก่การทำงานและเป็นแนวทางในการทำศิลปนิพนธ์

ขอขอบคุณสำหรับผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และหนังสือทุกเล่มที่ได้คัดลอกบทความต่างๆรวมทั้งผู้ที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ทุกคน

ขอขอบคุณเพื่อนๆร่วมรุ่น พี่น้องชาววิจิตรศิลป์ทุกคน และเพื่อนร่วมคณะสถาปัตยกรรมทุกท่าน รวมถึงเพื่อนและพี่น้องร่วมสถาบันทุกคน

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ศิรินิติย์ ศิริจเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

วสุ สกฤตรัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	2
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับ	15
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	23
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	24
กระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม	37
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	40
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	40
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	47
บทที่ 5 บทสรุป	50
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ผลงานศิลปะ	53
ประวัติผู้จัดทำ	56

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพถ่ายอย่างโครงการบ้านเอื้ออาทร	5
2	การฟังทลายของที่พักอาศัย	6
3	มาตรฐานของความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน	7
4	การแตกร้าวของปูนฉาบและรอยแตกร้าวทั่วไป	8
5	ภาพผลงานของ Eva Hesse	18
6	ผลงานภาพร่าง 2 มิติ	24
7	ผลงานภาพร่าง 3 มิติ	
	ภาพร่างชุดที่ 1	29
	ภาพร่างชุดที่ 2	32
	ภาพร่างชุดที่ 3	35
8	ภาพอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับการสร้างสรรค์ผลงาน	38
9	วิเคราะห์ทัศนธาตุ	
	วิเคราะห์เรื่องรูปทรง (Form)	41
	วิเคราะห์เรื่องพื้นผิว (Texture)	43
	วิเคราะห์เรื่องเส้น (Line)	45
	วิเคราะห์เรื่องพื้นที่ว่าง (Space)	46
10	วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	47
11	ผลงานศิลปะ	
	ผลงานแอบแฝง หมายเลข 1 พ.ศ. 2549	53
	ผลงานแอบแฝง หมายเลข 2 พ.ศ. 2550	54
	ผลงานแอบแฝง หมายเลข 3 พ.ศ. 2550	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ทุกวันนี้ มนุษย์มีชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างเสี่ยงกับการดำเนินชีวิตในประจำวันต่อภัยอันตรายที่มีอยู่รอบๆตัว ภัยที่แอบแฝงอยู่ทุกที่ทุกหนแห่ง หรือแม้แต่บ้านหรือที่พักอาศัยก็ตาม บ้านสถานที่มอบความอุ่นใจกับผู้อยู่อาศัย ล้วนแล้วแต่มีปัจจัยเสี่ยงต่อภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ในทุกๆที่ และในสภาพของสังคมในปัจจุบันประเทศไทย คืออีกหนึ่งประเทศที่มีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จึงส่งผลให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เติบโตตามกระแสของเศรษฐกิจที่งอกงาม จึงก่อให้เกิดนักลงทุนรายใหญ่ที่เข้ามาลงทุนเปิดกิจการธุรกิจในประเทศนี้อย่างมาก ซึ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นี้กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดผู้บริโภคในปัจจุบัน จึงก่อให้เกิดธุรกิจการก่อสร้างที่พักอาศัยเกิดขึ้นมากมายทุกหนทาง อย่างเช่น ตึกและอาคารพาณิชย์ คอนโดมิเนียม หมู่บ้านจัดสรร บ้านพักเอื้ออาทร หรือแม้แต่อพาร์ทเมนท์ก็ตามซึ่งมีให้เห็นอย่างมากมายต่อเนื่อง

ในปัจจุบันไม่ว่าจะหันไปทางไหนล้วนแล้วแต่พบเห็นสิ่งก่อสร้างต่างๆเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อรองรับกับจำนวนความต้องการของมนุษย์ที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มนุษย์ให้ความสำคัญอย่างมาก ตัวอย่างที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ ธุรกิจโครงการหมู่บ้านจัดสรรตามสถานที่ต่างๆถือว่าเป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้ธุรกิจนี้มีอัตราการแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อแย่งตลาดผู้บริโภค นักลงทุนจึงนำกลเม็ดเพื่อสร้างแรงจูงใจที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภค อันดับหนึ่ง คือเรื่องของความสวยงามที่แปลกตา ความทันสมัยหรือความร่วมมือ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคได้อย่างมาก ส่วนในอันดับรองๆมานั้น ก็คงเป็นเรื่องของความสะดวกสบายในการอยู่พักอาศัย แต่สิ่งที่ผู้บริโภคส่วนมากได้ละเลยและไม่ใส่ใจกับความสำคัญในเรื่องความปลอดภัย และความมั่นคงในโครงสร้างของอาคารทั้งภายในและภายนอกอาคาร แต่มักจะมุ่งประเด็นไปที่เรื่องของความงามของโครงสร้างภายนอกและโครงสร้างภายในอาคารมากกว่า¹

มนุษย์มักมองเรื่องภัยอันตรายเป็นเรื่องที่ไกลตัวและไม่ค่อยได้ใส่ใจกับเรื่องเหล่านี้มากนัก และอีกหนึ่งปัญหาที่พบเห็นมากสำหรับการก่อสร้างโครงสร้างอาคารนั้นก็คือ มาตรฐานของสิ่งปลูกสร้างซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจมักจะละเลยเรื่องของความปลอดภัยภายในตัวอาคาร ขั้นตอนการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของตัวอาคารและรวมถึงวิศวกรรับผิดชอบโครงการ อย่างเช่นตัวอย่าง

¹ วีระ วีระภัทร์, แนวโน้มเศรษฐกิจไทย 2549, <http://www.mfufund.com/php/th/News> หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ของเรื่องการวางเหล็กเส้นหรือการเทคอนกรีต มักขาดคุณภาพและไม่มีการควบคุมดูแลที่ดีหรืออาจขาดการควบคุมเลย ซึ่งผลที่ตามมาคือ ผนังบ้านร้าวก่อนเวลาอันควรหรือบ้านทรุดตัวและรวมถึงการพังทลายของที่พักอาศัย ปัญหาเหล่านี้มักจะประสบกับผู้อยู่อาศัยโดยตรง ผลกระทบเหล่านี้ก่อให้เกิดการสูญสิ้นทรัพย์สินเงินทอง โดยสิ้นเปลืองในการปรับปรุงและแก้ไขและอาจรวมถึงค่ารักษาพยาบาลในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับผู้อยู่อาศัย

ความสำคัญของโครงการ

สภาพสังคมในปัจจุบัน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการเติบโตในอัตราที่เพิ่มมากขึ้นและมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วภายในพื้นที่ของเมืองหลวงหลายจุด ดังเช่นธุรกิจโครงการหมู่บ้านจัดสรรซึ่งมีอัตราการเติบโตของธุรกิจอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิดโครงการหมู่บ้านจัดสรรเพิ่มขึ้นทุกหนแห่ง ซึ่งยากแก่การควบคุมมาตรฐานการก่อสร้าง และผู้บริโภคมักละเลยและไม่ใส่ใจถึงความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต แต่ผู้บริโภคโดยส่วนมากมักให้ความสนใจในเรื่องของความสวยงามของ โครงสร้างมากกว่า สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้ามาโดยตลอด ปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงผลกระทบของการอาศัยอยู่บนโครงสร้างที่ไม่มีความมั่นคงและแน่นอน ของโครงสร้างต่างๆที่อยู่รอบๆตัวของข้าพเจ้า และเล็งเห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยในชีวิต

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของการใช้ชีวิตที่ถูกแขวนไว้กับโครงสร้างของอาคารที่มีโครงสร้างที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง เพื่อย้ำเตือนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนในชีวิตของมนุษย์ ที่ต้องดำเนินชีวิตประจำวันอยู่บนความไม่แน่นอนภายใต้โครงสร้างของตัวอาคารที่ถูกออกแบบมาเพื่อเน้นเรื่องความงามมากกว่าความปลอดภัย ความมั่นคง โดยขาดการเอาใจใส่ต่อเรื่องความปลอดภัยในชีวิต จากผลงานศิลปะนิพนธ์ ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนให้มนุษย์ได้รับรู้ถึง ความไม่แน่นอนในชีวิต และได้ตระหนักถึงความเป็นไปของชีวิต โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์และถ่ายทอดผลงานที่สะท้อนความรู้สึกภายในทัศนคติออกมาเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของผลงานประติมากรรม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงเรื่องราวของความไม่แน่นอนของชีวิต เพื่อแสดงออกต่อสาธารณชนให้ได้รับรู้ ตระหนักถึงความเป็นไปของชีวิตหรือสัจธรรมแห่งชีวิตและตระหนักถึงการมีชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาท โดยใช้ชีวิตที่มีอยู่อย่างรอบคอบ
2. เพื่อเป็นการนำเสนอถึงเรื่องราวและเนื้อหาจากประสบการณ์ส่วนตัว ซึ่งถ่ายทอดออกมาผ่านทางกระบวนการทางศิลปะ
3. เพื่อนำเสนอผลงานศิลปะผ่านกระบวนการทางความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ ต่อสาธารณชน ได้รับรู้และสัมผัสถึงทัศนคติของข้าพเจ้า ในรูปแบบของผลงานประติมากรรมโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีลักษณะที่เฉพาะตัว

ขอบเขตของโครงการ

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้มุ่งเน้นเนื้อหาในการสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานเรื่อง ความไม่แน่นอนของชีวิต โดยผ่านการก่อกำเนิดจากทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง ซึ่งได้กำหนดขอบเขตไว้ 2 ส่วนที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์รูปแบบผลงานศิลปะผ่านทัศนธาตุประติมากรรม โดยมีเนื้อหาที่แสดงออกถึงทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มีต่อสังคมที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา โดยมีเนื้อหาที่อารมณ์ความรู้สึกหวนวิตรค่อภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า

2. ด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้าได้นำเอารูปแบบมาจากรูปทรงทางสถาปัตยกรรมผ่านโครงสร้างของบ้าน โดยใช้รูปทรงแทนค่าความรู้สึก ด้วยการผสมผสานด้วยเนื้อหาที่สอดคล้องกันระหว่างรูปทรง โดยข้าพเจ้าเลือกใช้รูปทรงของบ้านเพื่อแทนค่าความรู้สึกของที่พักอาศัย โดยแบ่งเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์จำนวน 3 ชิ้น ประกอบด้วย

ผลงานชิ้นที่ 1. ขนาด 120 x 150 x 180 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 2. ขนาด 90 x 120 x 200 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 3. ขนาด 100 x 180 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เกิดจากการแสดงออกทางความคิดหรือทางทัศนคติ ส่วนตัวผ่านการถ่ายทอดไปสู่ผลงาน ผลงานศิลปะจะออกมาในรูปแบบใดจึงขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนศิลปะมาก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ความคิดหรือจินตนาการ และวิธีการที่มีเหตุผลไม่ซ้ำแบบใคร เป็นความคิดและวิธีสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ไม่เคยมีผู้ใดสร้างสรรค์มาก่อน อาจจะเคยมีแล้วแต่ได้นำมาดัดแปลงให้เป็นผลงานที่ประกอบไปด้วยความคิด ตลอดจนวิธีการสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะพิเศษของแต่ละบุคคลรวมถึงการเรียนรู้และประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ ความคิดสร้างสรรค์เป็นสัญชาตญาณที่คิดค้นร่วมกับมนุษย์ทุกคน เป็นความคิดที่ก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ที่เปลี่ยนไปจากเดิมด้วยการต่อเติมเสริมแต่งและขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์จะนำมาสร้างสรรค์ในแนวทางใด

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพสังคม และสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงการใช้ชีวิตที่มีการแปรเปลี่ยนไปตามกระแสสังคมที่รีบเร่งเน้นเรื่องความสะดวกสบาย โดยมีได้ใส่ใจในเรื่องของความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิต การใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางภัยอันตรายที่มีอยู่รอบๆ ตัวโดยขาดการใส่ใจและละเลยไปโดยประมาท ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของข้าพเจ้าซึ่งส่งผลต่อสภาพจิตใจ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกตระหนักถึงเรื่องของความไม่แน่นอนในชีวิตมนุษย์ในสภาพสังคมเมืองในปัจจุบัน

จากแรงบันดาลใจที่ได้กล่าวมาในข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าก่อเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าได้มุ่งเน้นเนื้อหาในการสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานเรื่อง ความไม่แน่นอนของชีวิต ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของการใช้ชีวิตที่ถูกแขวนไว้กับโครงสร้างของอาคารที่มีโครงสร้างที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยในชีวิต ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกตระหนักถึงการใช้ชีวิตอยู่อย่างรอบคอบ โดยนำเอาประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของข้าพเจ้ามาถ่ายทอดและสร้างสรรค์เป็นผลงาน ประติมากรรม

ภาพตัวอย่างโครงการบ้านเอื้ออาทร

Single House (บ้านเดี่ยว 2 ชั้น)

Double House (บ้านแฝด 2 ชั้น)

(อาคารชุดพักอาศัย 5 ชั้น รูปแบบ E)

(อาคารชุดพักอาศัย 5 ชั้น รูปแบบ F1)

Town House (บ้านแถว 2 ชั้น)

ภาพถ่ายตัวอย่าง บ้านแถว 2 ชั้น

ปัจจุบัน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการขยายตัวตามกระแสของเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ธุรกิจนี้มีอัตราการแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจสูงจึงทำให้เกิดโครงการหมู่บ้านจัดสรรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทุกหนแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพังทลายของที่พักอาศัย

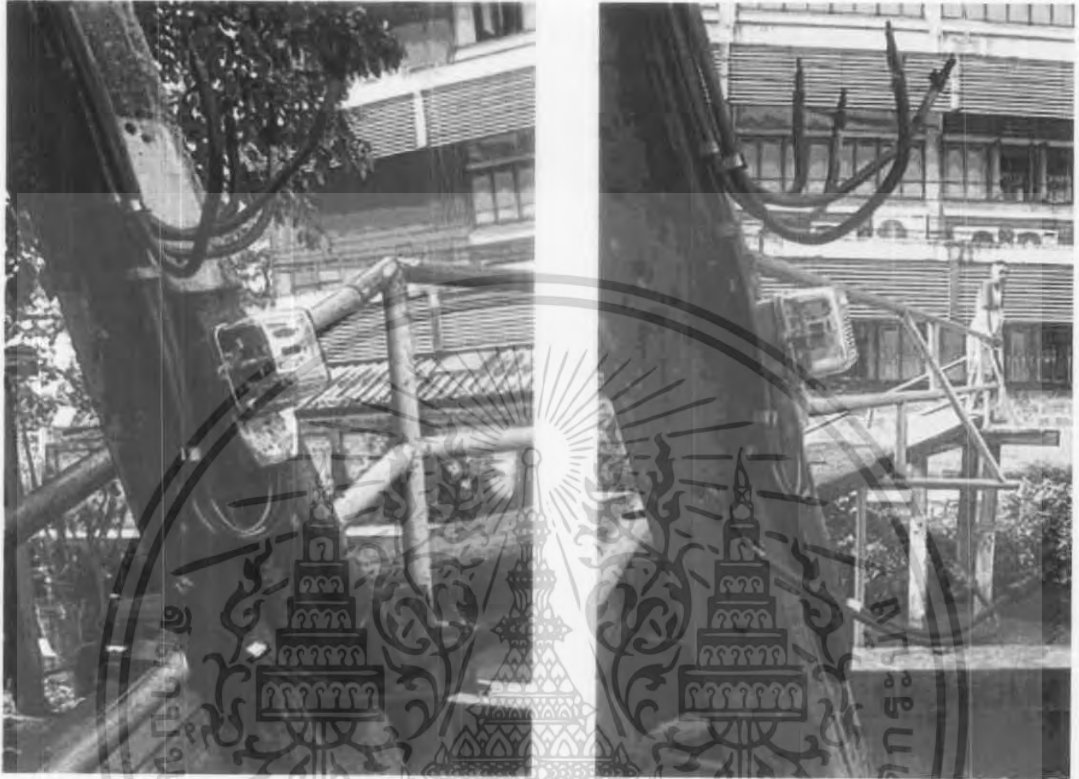

ภาพตัวอย่างของการก่อสร้างบ้านที่ขาดการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของการก่อสร้าง ซึ่งผลที่ตามมา คือ ผนังบ้านร้าวก่อนเวลาอันควรหรือบ้านทรุดตัวและรวมถึงการพังทลายของที่พักอาศัย ปัญหาเหล่านี้มักจะประสบกับผู้อยู่อาศัยโดยตรง ผลกระทบเหล่านี้ก่อให้เกิดการสูญสิ้นทรัพย์สินเงินทองโดยสิ้นเปลืองในการปรับปรุงและแก้ไข และอาจรวมถึงค่ารักษาพยาบาลในกรณี

ที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับผู้อยู่อาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานของความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

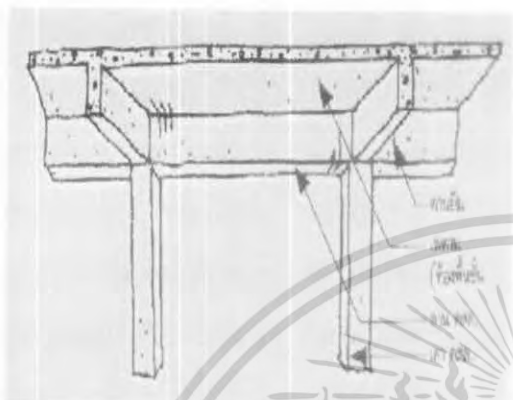
ภาพถ่ายตัวอย่าง จากสถานที่จริงภายในบริเวณชุมชนหลังโรงเรียนบางจาก

ทุกวันนี้ มนุษย์มีวิถีความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างเสี่ยงกับการดำเนินชีวิตในประจำวัน ต่อภัยอันตรายที่มีอยู่รอบๆตัวเรา ภัยที่แอบแฝงอยู่ทุกที่และทุกหนแห่งหรือ แม้แต่บ้านหรือที่พักอาศัยก็ตาม บ้านสถานที่ที่มอบความอุ่นใจกับผู้อยู่อาศัย... ส่วนแล้วแต่มีปัจจัยเสี่ยงต่อภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ในทุกๆ ที่

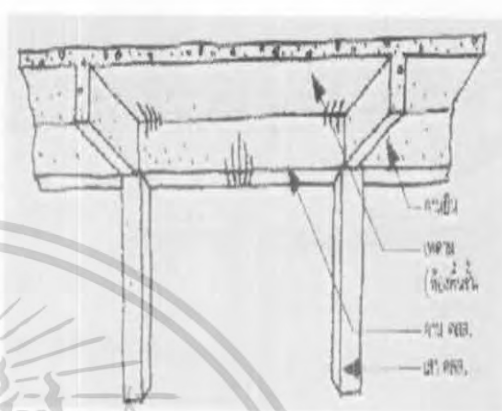

ดังภาพตัวอย่าง ที่แสดงออกถึงการละเลยและขาดการใส่ใจต่อเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามในสภาหรือการเซ็นเซอร์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นหรือแจ้งหรือแจ้งเจ้าหน้าที่การค้ำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

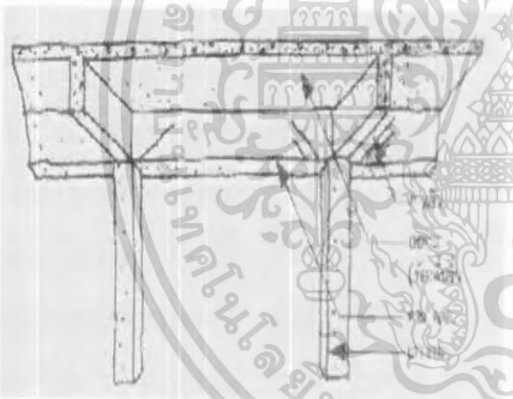
การแตกร้าวของปูนฉาบและ รอยแตกร้าวทั่วไป

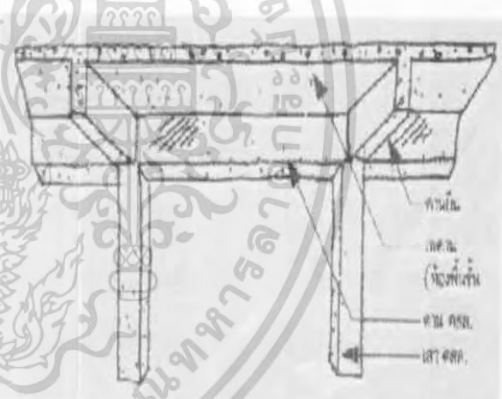
รูปที่ 1 รอยร้าวเนื่องจากการหดตัวต่างระดับของเสาหรือ คานรับน้ำหนัก

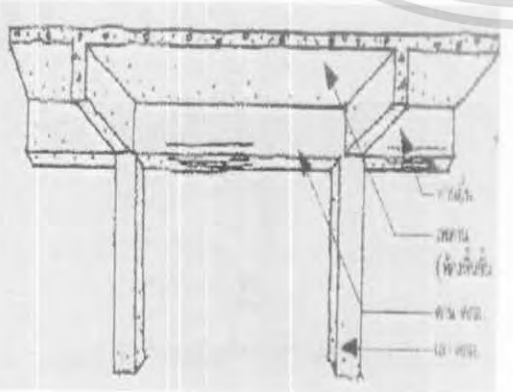
รูปที่ 2 รอยร้าวเนื่องจากแรงคดที่เกิดจากน้ำหนักบรรทุกเกิน

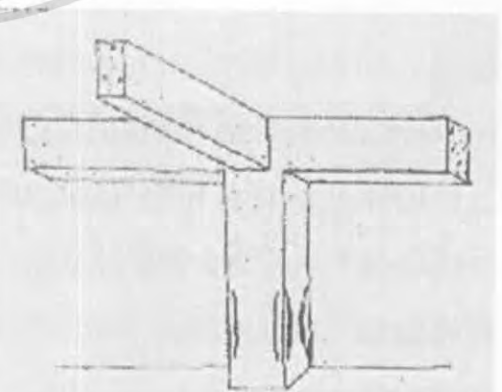
รูปที่ 3 รอยร้าวเนื่องจากแรงเฉือนที่เกิดจากน้ำหนักบรรทุกเกิน

รูปที่ 4 รอยร้าวเนื่องจากแรงบิด

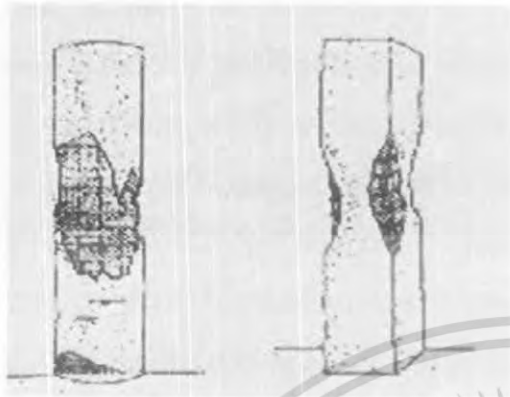

รูปที่ 5 รอยร้าวเนื่องจากเหล็กเป็นสนิม

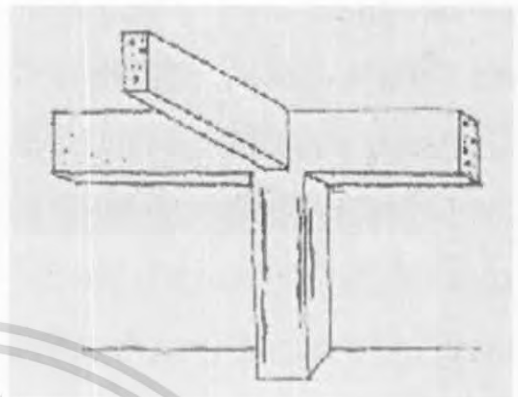

รูปที่ 6 รอยปริแตกจะเริ่มเกิดเป็นตุๆ ที่ขอบคนละด้านของเสา

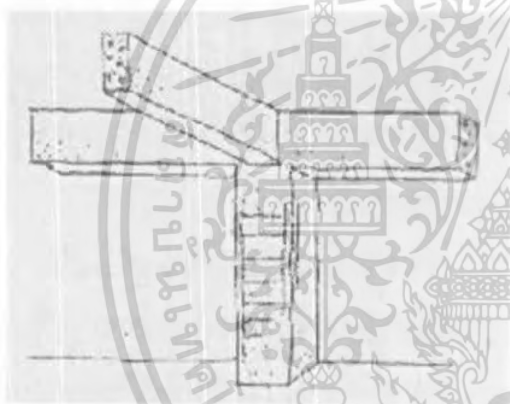
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

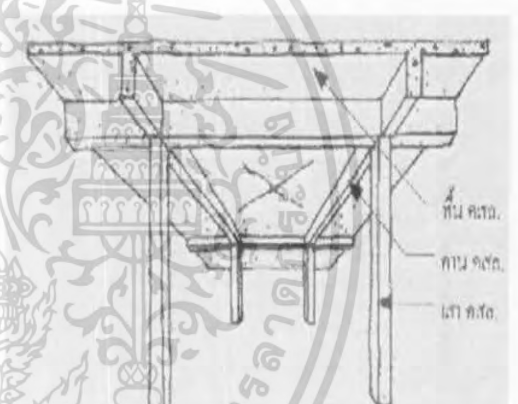
รูปที่ 7 การวิบัติของเสากลมและเสาสี่เหลี่ยม

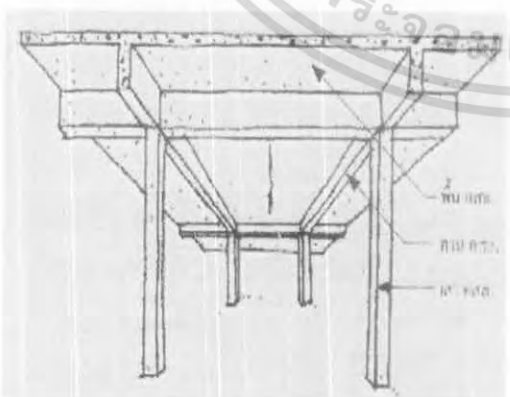
รูปที่ 8 รอยร้าวเนื่องจากเหล็กเป็นสนิม

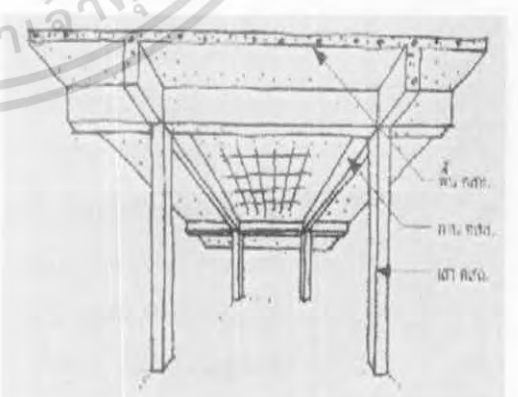
รูปที่ 9 รอยร้าวเนื่องจากเหล็กเป็นสนิม

รูปที่ 10 รอยร้าวได้ทั้งพื้นรูปกากบาทในแนวทะแยงมุม

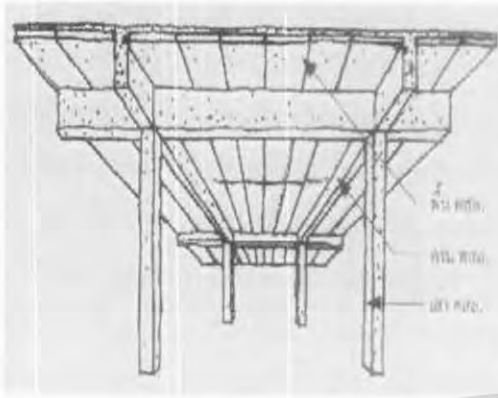

รูปที่ 11 รอยร้าวได้ทั้งพื้นบริเวณกึ่งกลาง ขนานกับแนวคานด้านยาว

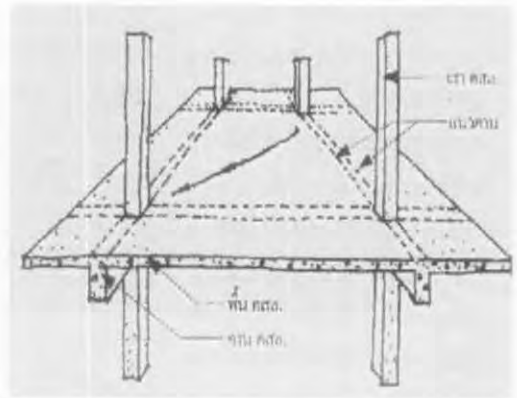

รูปที่ 12 รอยร้าวหรือรอยสนิมเหล็กที่ได้ทั้งพื้นเป็นตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 13 รอยราวที่บริเวณกึ่งกลางใต้ท้องพื้น
(เป็นแนวขวางกับแผ่นคอนกรีตฐานเรือรูป)

รูปที่ 14 รอยราวทะแยงมุมที่ควมบนของพื้น
(เนื่องจากการทรุดตัวของเสาหรือฐานราก)

ลักษณะรอยแตกราวของปูนฉาบมีดังนี้

1. รอยแตกราวแบบเป็นลายงา เป็นรอยแตกที่ผิวปูนฉาบเห็นเป็นเส้นเล็กๆ เดินอย่างไม่มิติศทางสาเหตุ เนื่องจากปูนฉาบที่ผนังยังไม่แห้งตัวแล้วไปตีน้ำ (สัดน้ำบนผิวปูนฉาบ) ทำให้มีน้ำในปูนฉาบมากขึ้น เมื่อปูนฉาบแห้งตัว จะเกิดการหดตัวและแตกราว ภาษาช่างเรียกว่า “ตีน้ำเร็วไป” เนื่องจากปูนฉาบที่ผนังแห้งตัวไปแล้ว และเกิดการแตกราว ที่ผนังปูนฉาบ แล้วจึงไปตีน้ำ การตีน้ำเพื่อขัดผิวหน้านี้ เนื้อปูนที่ผิวหน้าจะไม่ประสานเป็นเนื้อเดียวกับปูนฉาบ ชั้นปูนที่ผิวหน้าจะบางมาก ทำให้เกิดการแตกราวที่ผิวหน้า เรียกรอยแตกราวแบบนี้ว่ามาจาก “การตีน้ำเร็วไป”

การแก้ไข รอให้ผิวหน้าปูนฉาบแห้งหมดความชื้น (เสียจึกชื้น) จึงเริ่มตีน้ำ

2. รอยแตกราวแบบรอยแตกตามแนวนอนเป็นชั้นๆ

สาเหตุ ส่วนผสมเหลวแล้วปูนฉาบหนาเกินไป ทำให้ปูนฉาบเกิดการข้อยลงมา เนื่องจากน้ำหนักของปูนฉาบเอง การข้อยของปูนฉาบนี้จะทำให้เกิดรอยแตกราวดังกล่าว

การป้องกัน อย่าผสมปูนเหลวเกินไป ถ้าต้องการฉาบปูนที่หนามากๆ ให้ฉาบปูนเป็นชั้น ๆ หนาชั้นละไม่เกิน 1 ซม

3. รอยแตกราวแบบรอยแตกเป็นรูปสามแฉก

สาเหตุ เนื่องจากการรดน้ำที่ผนังไม่สม่ำเสมอ เปียกบ้างแห้งบ้าง เมื่อฉาบปูนไปตรงผนังที่แห้งผนังจะดูดน้ำจากปูนฉาบทันที ทำให้ปูนฉาบสูญเสียน้ำไปอย่างรวดเร็ว ปูนฉาบจะแห้งและเกิดการหดตัว เกิดรอยแตกราวดังกล่าวใส่ส่วนผสมผิด โดยใช้ปูนจืดแทนปูนเค็มเหลว

การป้องกัน รดน้ำให้สม่ำเสมอทั่วผนัง ใช้ส่วนผสมให้ถูกต้องตามขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอยร้าวประเภทต่างๆ

1. รอยร้าวตามยาวใกล้ท้องคาน

รอยร้าวที่เป็นรอยยาวใกล้ท้องคานอยู่ด้านล่างเกือบจะติดกับท้องคาน เป็นเส้นยาวต่อกัน หมายความว่าเหล็กในคานที่เป็นเหล็กเสริมรับแรงดึงด้านล่างน่าจะเป็นสนิม หรือความหนาของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กด้านล่างอยู่มีความหนาน้อยเกินไป (covering ไม่ถึง ๑ นิ้ว) ซึ่งมักจะเกิดจากคอนกรีตคอนกรีตแล้วไม่ได้จัดลูกปูนให้ดีหรือช่างเดินบนเหล็กอย่างไม่บันยะบันยัง ความชื้นจะผ่านเข้าไปถึงตัวเหล็กเส้นทำให้เหล็กเป็นสนิมพองตัว คอนกรีตแตกรอยร้าวแบบนี้จะทำให้คานรองรับแรงดึงได้น้อยลง(รับน้ำหนักกคกลางคานได้น้อยลง)

วิธีแก้ไข คือ กระจายคอนกรีตออกและทำความสะอาดเหล็กแล้วจึงนำ อีพ็อกซี่ ฉาบเข้าไปแทน แต่หากเป็นมากจะต้องเสริมโครงสร้างใหม่เข้าไปช่วย(โดยทำความสะอาดของเก่าก่อน แล้วเอา non shrink cement หรือซีเมนต์ที่ไม่หดตัวฉาบเข้าไป)หากอาคารหนักมากๆและอาจจะรุกรามไปที่อื่นต่อ จะต้องตัดคานส่วนนี้ แล้วก็ทำใหม่

2. รอยร้าวที่กลางคาน

มีลักษณะเป็นรอยร้าวตามแนวตั้งฉากกับคาน อยู่บริเวณกลางคาน รอยร้าวมักจะเกิดขึ้นทั้งสามด้านของตัวคาน อาคารแบบนี้แสดงว่าคานตัวนั้นรับน้ำหนักมากเกินไป คานเกิดอาการโก่งงอ(น้ำหนักทับข้างบนที่ชั้นบน)อาจจะเกิดเพราะคอนกรีตแบบเปลี่ยนวัสดุปูพื้นข้างบนให้หนักขึ้นหรือไปทำกำแพงทับให้เกิด line load หรือจัดวางของหนักๆไว้ตรงนั้น

วิธีแก้ไข คือ ต้องรีบเอาน้ำหนักออกก่อนที่เหล็กในคานจะ "ทราก" เมื่อเอาน้ำหนักออกแล้วส่วนใหญ่อยู่วางตรงนี้จะกลับประสานกัน เหลือเป็นรอยเส้นเล็กนิดเดียว แต่หากเมื่อเอาน้ำหนักออกแล้วรอยแตกไม่กลับมาเหมือนเดิมต้องปรึกษาวิศวกร หากปล่อยไว้นานอาคารอาจเกิดการทรุดตัว

3. รอยร้าวเฉียงๆที่ผนังมุมซ้ายล่าง ไปมุมขวาบน

เห็นเป็นรอยเกิดขึ้นที่ผนังของอาคารบางทีก็เป็นเส้นเดียวต่อกันใหญ่ๆเลย หรือบางทีก็เป็นเพียงเส้นเล็กๆหลายๆเส้นต่อกันเป็นแนว สังเกตดูได้ว่ารอยเหล่านี้จะต่อกันเป็นเส้นทะแยงมุม การเกิดรอยร้าวแบบนี้แสดงว่า โครงสร้างของอาคารเกิดการ "บิดตัว" เพราะเสาของอาคารอาจจะมี การทรุดตัวไม่เท่ากัน ซึ่งอาจจะเกิดจากสภาพของเสาเข็มเดิมหรือมีการออกแบบปรับปรุงใหม่โดยไม่ได้ศึกษาเรื่องการกระจายน้ำหนักของโครงสร้าง ไปทำให้เกิด Point & Zone Load หากพบว่า เป็นรอยเล็กอยู่ต้องตรวจสอบพฤติกรรมทรุดบิดตัวต่อเนื่อง โดยการขีดเส้นและบันทึกวันที่ เอาไว้ ควรตรวจสอบบ่อยๆ หากมีการขยายตัว(ทั้งกว้าง - ยาว) อย่างต่อเนื่อง

4. รอยร้าวที่หัวเสา

เป็นรอยร้าวที่อันตรายที่สุดอย่างหนึ่ง ลักษณะของรอยร้าวมักจะเป็นรอยเฉียงๆที่หัวเสาที่ต่อกับคาน อาคารแบบนี้แสดงว่า เสาและคานนั้นไม่สามารถรับน้ำหนักได้ กำลังจะฉีกหล่นลงมาทำให้เกิดอาคารวิบัติสมบูรณ์ อาจเพราะน้ำหนักที่มากเกินไปหรือค้ำเสามีปัญหา หรือค้ำเสาเข็มก็มีปัญหา ฯลฯ ควรปรึกษาวิศวกร(ผู้ชำนาญ)เพื่อมาแก้ไขและปรับปรุง หลีกเลี่ยงการปรับปรุงและแก้ไขด้วยตนเอง

5. รอยร้าวเฉียงๆที่มุมวงกบประตูหน้าต่าง

เป็นรอยร้าวที่เกิดจากการไม่มีเสาเอ็นหรือทับหลัง เมื่อวงกบกับผนังอิฐเกิดการขยายตัวไม่เท่ากันจึงเกิดเป็นรอยร้าว แต่บางครั้งรอยร้าวเฉียงๆแบบนี้อาจจะไม่ได้เกิดจากเสาเอ็นทับหลังอย่างเดียวแม้จะทำเสาเอ็นทับหลังทุกอย่างถูกต้อง ถ้าความหนาของปูนฉาบผนังอิฐและฉาบเสาเอ็นทับหลังหนาไม่เท่ากัน อาคารแบบนี้ก็จะเกิดขึ้นได้แถมมักจะเกิดเป็นเฉียงๆหลายรอยวิธีแก้ไข คือ นำเอา อาร์คิลิติก อัดเข้าไปแล้วก็ทาสีทับ(หากเป็นพวกซิลิโคนอาจจะทาสีไม่ติด)

6. ร้าวแฉกระแหงเป็นขามสังคโลก

หรือที่เรียกกันว่าเป็นลักษณะของ "การแตกสาขงา" ซึ่งเข้าใจว่าอาคารเกือบทุกหลังก็จะเป็นอย่างนี้ เกิดจากคุณภาพของการก่ออิฐและฉาบปูน ที่อาจจะมีส่วนผสมผิดหรือเร่งเวลามากไปวิธีแก้ไข คือ ปล่อยให้รอยแตกนี้เกิดรอยแตกขึ้นเรื่อยๆก่อน จากนั้นจึงทาสีใหม่โดยให้เอา "ซีส์" โป้วเข้าไปก่อนทาหรือหากไม่มีซีส์ ก็เอาอาคิลิติกเข้าไปก่อนแล้วจึงทาสีใหม่

7. รอยร้าวฝ้าเพดานใต้พื้นคาค้ำ

ปัญหานี้คล้ายกับปัญหาของข้อที่ 1. เรื่องรอยร้าวบริเวณใกล้กับท้องคาน แต่มีเหตุเพิ่มขึ้นเพราะนอกจากจะมีปัญหาเรื่อง covering ปูนหนาไม่พอแล้ว ยังเกิดปัญหาจากการรั่วซึมของพื้นคาค้ำอีกด้วย ทำให้เหล็กเป็นสนิมเร็วขึ้นและปูนก็เสื่อมสภาพเร็วขึ้น

การแก้ปัญหาแยกออกเป็น 2 จุด คือ พยายามไม่ให้มีน้ำขังที่คาค้ำ เพื่อป้องกันการรั่วซึมซึ่งห้ามเทคอนกรีตหรือปูนทรายทับลงไปในพื้นที่คาค้ำอีกชั้นหนึ่งเด็ดขาด เพราะจะเป็นการเพิ่มน้ำหนัก dead load และเกิดอาการขนามสามชั้นเป็น sanwitch จะมีน้ำขังอยู่ระหว่างชั้นของพื้นเดิมกับปูนทรายใหม่ที่เททับไป คราวนี้จะหาจุดที่มาของการรั่วซึมไม่เจอ เพราะเข้าทางหนึ่งแต่อาจจะไปไล่จุดอีกจุดหนึ่ง แก้ไขโดยใช้ระบบกันซึม

จุดที่สองที่ต้องแก้ไข คือ "เรื่องของความปลอดภัย" อาจจะใช้วิธีการฉาบคอนกรีตเดิมออก ขัดเหล็กและโป๊คอนกรีตหรือ Epoxy เข้าไป หากอาคารหนักซ่อมแซมไม่ได้ จะต้องทำโครงสร้างใหม่มาช่วยรับน้ำหนัก

8. มีรอยร้าวเพราะช่างไปใช้ฟองน้ำฉาบปูน

การฉาบปูนแบบดั้งเดิมจะมีความคงทนมากกว่าการฉาบปูนอย่างปัจจุบัน เพราะช่างปูนเขาจะใช้วิธีการ "ป่นแห้ง" คือใช้เกรียงไม้ค่อยๆถูบไล่ผิวปูนฉาบจนเนียนและแห้ง แต่ปัจจุบันช่างมักจะใช้ "ฟองน้ำ" ในการฉาบปูน หากช่างเอาฟองน้ำแห้งๆ ไล่ผิวปูน ฟองน้ำก็จะดูดซับน้ำซีเมนต์ เมื่อบีบน้ำออกให้ฟองน้ำแห้ง ซึ่งน้ำที่บีบออกไปนั้นก็คือ "น้ำปูน" นั่นเอง กว่าผนังที่ฉาบจะแห้งและเนียนตา ปูนที่ฉาบก็จะเหลือแต่ทราย (คือ มีปูนเหลือน้อยมาก) พอแห้งได้ทีแล้ว เมื่อผ่านไประยะหนึ่งก็จะเกิดอาการแตกร้าว หรือหลุดร่วงลงมา เพราะไม่มีปูนช่วยเกาะผนังอิฐหรือคอนกรีต

9. รอยร้าวมีนิดเดียว แต่พอจับแล้วทรายร่วงออกมาเยอะเลย

เกิดจากช่างปูนใช้ส่วนผสมผิด หรือใช้ฟองน้ำผิดวิธี หรืออาจจะเพราะอาคารนั้นมีอายุมากกว่า 20 ปี ทำให้สภาพของปูนฉาบนั้นเสื่อมสภาพ คือไม่อยู่ในสภาพที่สมควรจะเป็นปูนฉาบเหลือแต่ทรายเป็นส่วนผสมหลัก แก้ไข โดยฉาบปูนฉาบผนังตรงส่วนนั้นออก แล้วทำการฉาบใหม่

10. รอยร้าวใต้คาน เจริญฝนเข้าบ้าน

รอยร้าวชนิดนี้เป็นเพียงรอยร่องเล็กๆ อยู่ระหว่างขอบของผนังกับท้องคาน เวลาฝนตกลงมา น้ำที่ไหลมาจากผนังข้างบนผ่านคานแล้วก็จะถูกดูดเข้าไปในตัวอาคาร เกิดจากการก่อผนังที่เร่งรีบมากเกินไป เพราะปูนสอที่ก่ออิฐนั้นจะต้องมีการเซ็ทตัวแล้วก็ยุบตัว หากไม่รอเวลาจนปูนสอเซ็ทตัวแล้วฉาบปูนเข้าไปเลย เวลาปูนสอยุบตัวก็จะทำให้ผนังนั้นเตี้ยลงมาเล็กน้อย (นิดเดียว) แต่ก็ทำให้เกิดร่องดังกล่าว

การแก้ไขที่ต้นเหตุอาจจะเป็นเรื่องยาก เพราะต้องสกัดเป็นรอยใดๆ แล้วก็ก่ออิฐเข้าไปแล้วก็ฉาบปูนใหม่ ควรแก้ไขที่ปลายเหตุ (กรณีที่รอยร้าวไม่ใหญ่โตมาก) หากเป็นรอยเล็กๆ ให้ใช้อะคริลิกอุดเข้าไป หากรอยโตขึ้นนิดนึงก็ใช้ซิลิโคนอุด และควรทำหลบหรือปีก Flushing ที่คาน ไม่ให้ น้ำไหลมาที่รอยที่อุด

11. รอยแตกเป็นแนวยาวที่กลางเสา

หากเป็นรอยร้าวแบบนี้ต้องตรวจสอบก่อนว่าเป็นการร้าวที่ปูนฉาบหรือไม่ อาจจะต้องเคาะตรงบริเวณนั้น แล้วฟังเสียงดูว่าเป็นอย่างไร หากเป็นเสียงกลวงๆ ก็น่าจะเป็นเพราะปูนฉาบนั้นมีการล่อนตัวไม่ติดแน่น หากไม่ใช่ร้าวเพราะปูนฉาบก็เป็นเรื่องอันตรายทีเดียว เหตุอาจจะเกิดจากการหล่อและจูนไม้ดี หรือไม้แบบเป็นตะเข็บร้าว หรืออาจจะเพราะเสาต้นนั้นมีพฤติกรรมมารับแรงที่ไม่ปกติ รอยร้าวในคานที่ปรากฏให้เห็นจะมีรูปร่างได้ต่างๆ นานา ซึ่งสามารถแบ่งตามสาเหตุหลักของการแตกร้าวได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ คือ รอยร้าวเนื่องจากคานไม่สามารถ

รับแรงได้ และอีกประเภทเป็นรอยร้าวเนื่องจากคุณภาพการก่อสร้างไม่ดี หรือเกิดการกัดกร่อน

อายุของอาคาร

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจให้ตรงกันเสียก่อนว่าอาคารก็มีอายุใช้งาน เหมือนรถยนต์หรือเครื่องใช้อื่นๆ เพียงแต่อายุใช้งานของอาคารอาจอยู่ได้นานถึง 30-50 ปี และอาจอยู่ได้ถึง 100 ปี ถ้ามีการบำรุงรักษาดูแลที่ดีและสม่ำเสมอ แต่อย่างไรก็ตามอาคารที่มีอายุมากย่อมจะเสื่อมโทรมชำรุดเสียหายเป็นธรรมดา การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้งาน ซึ่งอาคารที่มีอายุมากยิ่งต้องซ่อมแซมบำรุงรักษามาก กล่าวโดยคร่าวๆ ได้ว่า อาคารใหม่ๆ ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ควรเป็นใน 5 ปีแรก มักไม่มีใครมีความชำรุดเสื่อมโทรมมาก ยกเว้นแต่อาคารที่มีปัญหาฐานรากไม่แข็งแรงจึงจะเกิดรอยร้าวอย่างมากในผนัง หรือเกิดการวิบัติพังทลายได้ในช่วงอายุ 5-10 ปี อาคารเริ่มจะมีความชำรุดจากอุปกรณ์ที่ใช้ประจำวัน อาทิเช่น หลอดไฟ ก๊อกน้ำ ลูกบิด ประตู เป็นต้น ในช่วงอายุ 10-20 ปี ระบบประกอบของอาคารอาจเริ่มมีปัญหา อาทิเช่น หลังคาอาคารอาจมีน้ำรั่วซึม ท่อน้ำประปาอาจรั่ว ท่อระบายเริ่มอุดตัน ผนังอิฐก่อฉาบปูนอาจเริ่มมีรอยแตกร้าวเล็กๆ และผนังส่วนที่เปียกชื้นเป็นประจำ สำหรับอาคารที่มีอายุเกิน 20 ปี ความชำรุดเสื่อมโทรมเริ่มจะมีมากขึ้น แม้กระทั่งโครงสร้างของอาคารก็อาจเริ่มมีปัญหาได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพการก่อสร้างอาคารตั้งแต่เริ่มต้น

โดยหลักการแล้ว หากเจ้าของอาคารหมั่นดูแลบำรุงรักษา อาคารอาจใช้งานได้ถึง 50 ปี โดยมีการบูรณะซ่อมแซมใหญ่เพียง 1-2 ครั้ง สำหรับในประเทศไทยที่เจริญแล้วอาคารอาจมีอายุใช้งานถึง 100 ปีหรือมากกว่านั้น แต่ก็มีอาคารปรับปรุงเปลี่ยนระบบให้ทันสมัยเสมอ แต่สำหรับในประเทศไทยเนื่องจากยังไม่ค่อยมีการควบคุมมาตรฐานในขณะที่ก่อสร้าง จึงทำให้โครงสร้างของอาคารส่วนใหญ่น่าจะอยู่ที่ประมาณ 50 ปี¹

¹ อาจารย์ยอดเยี่ยม เทพทรานนท์ : <http://www.thai-engineer.com/showinformation.php?TYPE=12&ID=899>

สร้างความเป็นระเบียบ ครอบงำและความไร้ซึ่งเหตุผลการกระจายและรวมเป็นหนึ่งเข้าไว้ด้วยกัน บางทีปัญญาและความว่างเปล่า ชีวิตและความรู้สึก ซึ่งมักจะเคียงคู่กันในรูปทรงนามธรรมอาจจะไม่เรียบง่ายสำหรับคนทั่วไปที่จะเข้าใจ แต่สำหรับอีวา เธอได้เจาะเข้าไปลึกถึงแก่นแท้ของชีวิต ส่วนตัวของเธอ “ความไร้สาระ” ที่บรรลุถึงการไร้ขอบเขต เธอเอาแผ่นยางพลาสติกอาบมัน เชือก ดินเหนียว เหล็ก เส้นลวด มาสร้างงานศิลปะอย่างกล้าหาญ งานของเธอมักจะใช้รูปทรงซ้ำๆ กัน ในนิทรรศการ When Attitudes Become Form ที่เยอรมันมีงานชื่อ Vin Culum ได้แสดงถึงงานสามมิติที่สร้างสรรค์ออกมาอย่างไม่มีใครเหมือน โดยใช้ไฟเบอร์กลาสยึดเข้ากับ เส้นลวด แผ่นไฟเบอร์กลาสแต่ละแผ่นมีรูแวนสายขางเส้นบางๆ ผูกร้อยเข้าด้วยกันในลักษณะต่างๆ ทุกอย่างแกว่งไกวเคลื่อนไหวได้ แผ่นยางที่ตัดแบ่งเป็นสี่เหลี่ยมขนาดเท่ากันถูกแขวนใน แนวตั้งด้วยตัวหนีบผ้าธรรมดา

ในช่วงทศวรรษที่ 60 นั้น ศิลปินมินิมอล (Minimal Arts) ซึ่งศิลปินหลายท่านเช่น โคนัลด์ จัดด์, โซล เลอวิต, คาร์ล อังเคอร์ และแอน พลาวิน นำเอาวัสดุที่มีความเรียบง่ายและเป็น ซ้ำๆ กันมาจัดวางอย่างเป็นระบบระเบียบ อีวาก็ใช้รูปเรขาคณิตซ้ำๆ เหมือนกันแต่สิ่งที่เธอต้องการ สื่อออกมานั้นแตกต่างไปจากความเรียบง่ายเย็นชาแบบมินิมอล เธอใช้รูปทรงซ้ำในลักษณะของการย้ำเตือน มากกว่า “เมื่อบางสิ่งมีความหมาย บางทีมันอาจจะมีความหมายมากขึ้น หากพูด ออกมาสักสิบครั้ง” งานของเธอพูดถึงตัวตนของเธอและประสบการณ์ผ่านชีวิตที่ทำให้เธอรู้ซึ่งถึง คำว่า “ชะตากรรม” และความไร้สาระ จะมีใครสักกี่คนที่ได้เห็นแม่ของตนเข้าออกโรงพยาบาลโรค ประสาท และจิตแพทย์แนะนำให้หย่าขาดจากพ่อ ต่อมาแม่ก็หย่ากับพ่อจริงๆ เพื่อไปอยู่กับจิต - แพทย์คนนั้น ฝ่ายพ่อก็แต่งงานใหม่กับผู้หญิงชื่อ อีวา (และกลายมาเป็นนางอีวา เฮสเส) แม่เลี้ยงเข้า โรงพยาบาลตรวจพบว่ามีโรคทางสมองก่อนที่ตัวเธอเองก็เข้าโรงพยาบาลด้วยโรคเดียวกัน

งานของอีวา อาจเป็นงานประติมากรรมรูปทรงแปลกๆ งดงามเลิศสำหรับสมัยนั้น Soft Sculpture ของเธอแสดงความรู้สึกผูกพันต่อเรื่องเพศ ความรู้สึกต่อความอ่อนแอไร้สาระของ มนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงชะตากรรมของคนไม่ได้ การมองโลกจากสิ่งที่เห็น และเป็นไปของเธอนั้น เกิดจากภูมิหลังอันซับซ้อน เช่น การฆ่าตัวตายของแม่ ความไม่มั่นคงและความหวาดกลัวในวัย เด็ก ปมต่างๆ เหล่านี้มีมากเกินไปกว่าที่เธอจะหยุดนิ่งอยู่แค่ทำงานศิลปะพื้นๆ อีวา เฮสเส ใช้เวลา ของชีวิตที่ยังคงเหลืออยู่หลังจากทราบแน่ชัดว่าโรคร้ายทางสมองคร่าชีวิตเธอไปในไม่ช้า เธอเผชิญ หน้ากับความตายที่คลิบคลานเข้ามาโดยทำงานแข่งกับเวลาอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยงานประติมากรรม ของเธอแสดงถึงความไร้สาระ และความไม่มั่นคงถาวรชัดขึ้นเรื่อยๆ โดยฉีกตัวออกจากค่านิยม เรื่องความงาม และแบบแผนทั้งหมด ชีวิตในช่วงเวลาสั้นๆ ของอีวาได้ผลักดันให้เกิดงานศิลปะ นามธรรมซึ่งหลุดออกจากวงจรตายตัวของรูปเรขาคณิตและสิ่งที่เรียกกันว่า “ความชัดเจนแน่นอน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่นักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

“ไม่เคยมีสิ่งปกคิธรรมคาในชีวิตฉันเลยแม้แต่เรื่องเดียว แม้ในงานศิลปะของฉันก็จัดว่าไม่ธรรมดาเช่นกัน ฉันไม่เคยพยายามเข้าไปแสดงงานอะไรเลยสักครั้ง ศิลปะเป็นเรื่องง่ายและแปลก (ที่ฉันได้แสดงงานง่ายๆ) มันมิได้หมายความว่าฉันลงทุนลงแรงน้อยหรืออะไรทำนองนั้น แต่เป็นเพียงสิ่งเดียวที่ฉันไม่จำเป็นต้องอาศัยความพยายามใดๆ นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ฉันคิดว่า ฉันน่าจะเก่งไม่เบาเลยทีเดียวน ฉันสามารถเสี่ยงและทดลองอะไรก็ได้โดยปราศจาก ความกลัว.....ฉันได้เรียนรู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้ ฉันรู้สึกลักษณะนั้นจริงๆ ความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ล้วนได้มาจากการเสี่ยงอย่างสุดความสามารถ อีสรภาพ การฝึกฝน คือ สิ่งที่ฉันมุ่งมั่นกระทำอย่างแท้จริง” นั่นคือสิ่งที่ อีวา เฮสเส เขียนไว้ในปี ค.ศ. 1969 หนึ่งปีก่อนที่เธอจะเสียชีวิตลงเมื่ออายุได้เพียง 33 ปี¹

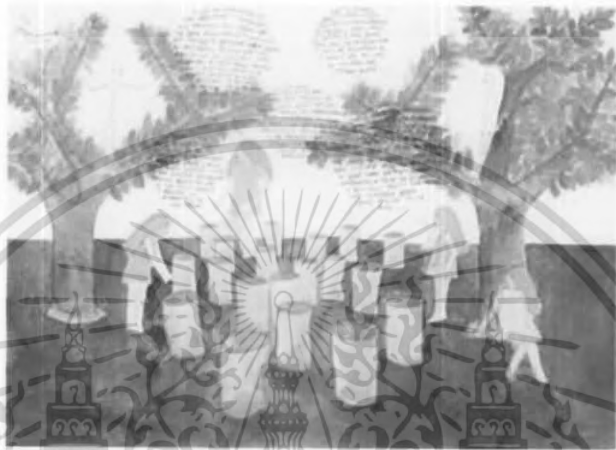
ผลงานของอีวา เฮสเส (Eva Hesse) ในแต่ละชุดได้แสดงให้เห็นถึงวิถีคิด กระบวนการเทคนิคที่ดูเหมือนเรียบง่ายแต่มีความซับซ้อนและแบบขลุเป็นอย่างไร ศิลปินได้หยิบยกเอาเรื่อง “การตระหนักถึงความเป็นไปหรือสังกรรมแห่งชีวิต” มีเอกลักษณ์เฉพาะที่สะท้อนถึงมุมมองของศิลปินอย่างแท้จริง คุณค่าสาระของวัตถุที่ศิลปินนำมาสร้างสรรค์ได้แสดงความหมายในตัวคนของศิลปินเองอย่างเต็มที่และลงตัว ซึ่งทุกๆ เรื่องราวของผลงานทุกชุดที่ศิลปินได้สร้างขึ้นล้วนเกิดจากประสบการณ์ชีวิตของศิลปินที่ได้สัมผัส และสร้างสรรค์ออกมาเสมือนเป็นภาษาหนึ่งที่ต้องการสื่อกับผู้ชมผลงาน

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติการทำงาน และประวัติส่วนตัวของ อีวา เฮสเส (Eva Hesse) ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้และเข้าใจในตัวคนของ อีวา เฮสเส (Eva Hesse) รวมทั้งเข้าใจถึงผลงานและแนวความคิดของศิลปิน ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงเทคนิควิธีการทำงานและลักษณะการทำงานของศิลปิน จากการศึกษางานของศิลปินทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าถึงกระบวนการทางแนวความคิดที่ว่าด้วยเรื่อง “การตระหนักถึงเรื่องของความเป็นไป หรือสังกรรมแห่งชีวิต” โดยอีวา เฮสเส (Eva Hesse) เป็นศิลปินที่มีอิทธิพลในเรื่องของแนวความคิดและรูปแบบของงานที่มีความเฉพาะตัว โดยข้าพเจ้าได้นำเอารูปแบบและนำหลักการทางความคิดของอีวา เฮสเส (Eva Hesse) มาปรับใช้ให้เข้ากับรูปแบบของผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น และรวมถึงความพิเศษของอีวา เฮสเส (Eva Hesse) ความกล้าหาญ อิสระต่อความคิด การชอบค้นคว้าและทดลอง รวมถึงการไม่กลัวและข้อยกข้อ “ชะตากรรม” ของคน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นคุณค่าในตัวของ อีวา เฮสเส (Eva Hesse)

78222

¹ เอกสารนี้ วิจารณ์ ศิลปปริชา, FINE ART MAGAZINE : Artist...works and words 2548, หน้า19. ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานของ Eva Hesse

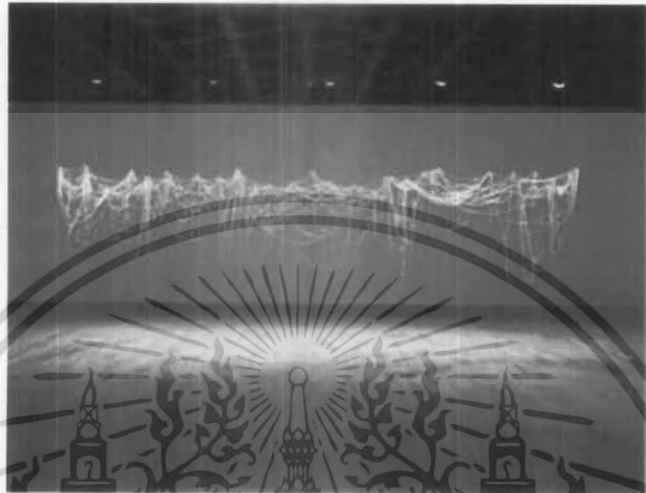

Eva Hesse, Any - Hessesmall, water couler on paper

Eva Hesse , Cone , fiberglass

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eva Hesse, Right After, 1969

Eva hesse , Bourgeoisfilett , fiberglass , 1970

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eva Hesse , Verigious Detour , 1966

Acrylic and polyurethane on rope , net

Diameter of ball : 16 1/2 in. (41.9 c.m.)

Lengt of rope : 154 in. (391 c.m.)

Eva Hesse , Hang up , 6 x 7 in. , 1966

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eva Hesse , Accession II , 1965 , fiberglass

Artist ; Eva Hesse

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

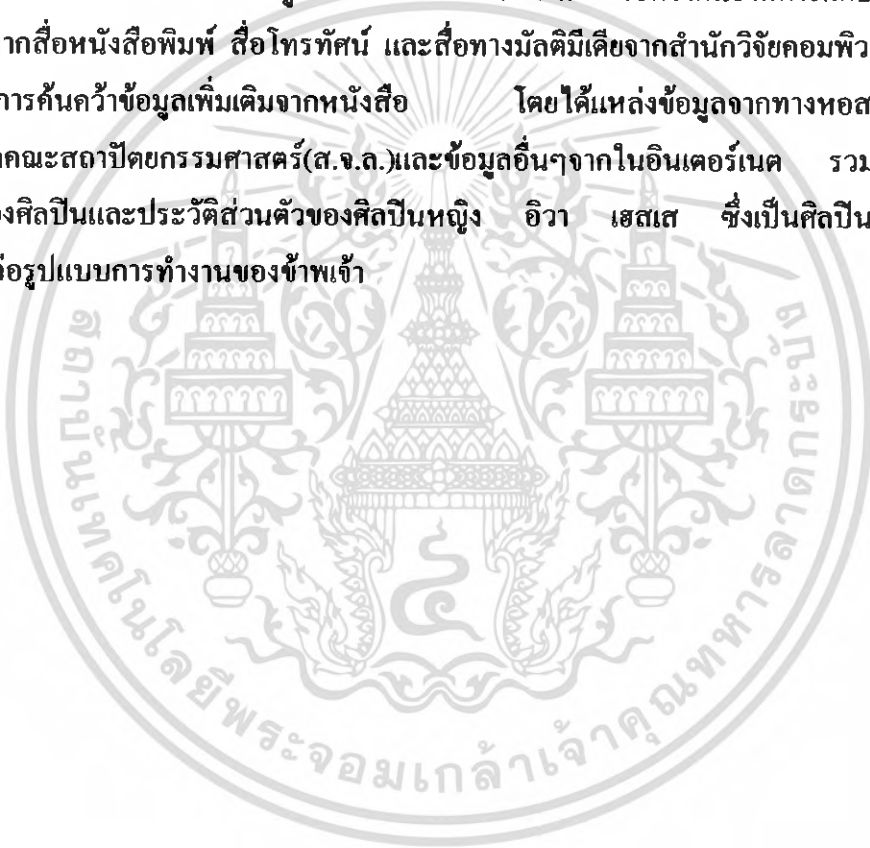
ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานประติมากรรมที่มีความเฉพาะตัวทางทัศนคติ โดยมีเนื้อหาที่แสดงออกถึงทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มีต่อสังคมที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา โดยแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกหวนวิตกต่อภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าและเพื่อต้องการนำเสนอถึงเรื่อง “ภัยอันตรายจากสถานที่ใกล้ตัว” หรือจากสถานที่อยู่อาศัยนั่นเอง เพื่อย้ำเตือนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนในชีวิตของมนุษย์ที่ต้องดำเนินชีวิตประจำวันอยู่บนความไม่แน่นอนภายใต้โครงสร้างของตัวอาคารที่ถูกออกแบบมาเพื่อเน้นเรื่องของความงามมากกว่าความปลอดภัยและมั่นคง โดยนำเอารูปทรงโครงสร้างของบ้านและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมศาสตร์มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

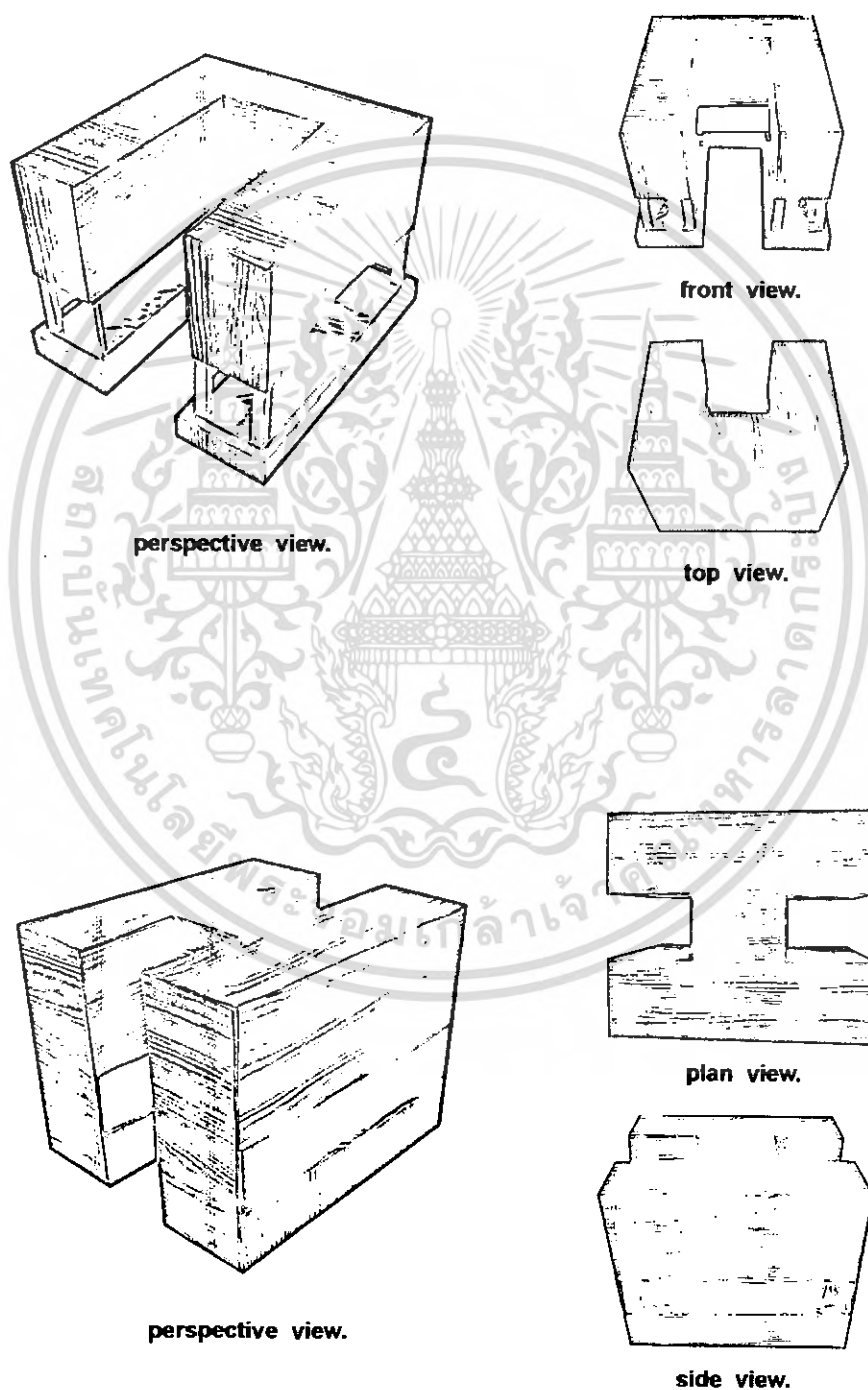
การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้คำนึงถึงประสบการณ์จากการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันตลอดเวลาที่ผ่านมา โดยการรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดตัว และศึกษาจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวโดยการศึกษาจากแหล่งข้อมูลและบันทึกภาพประกอบ ภาพร่าง 2 มิติ รวมถึงการค้นหาข้อมูลและภาพจากอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังมีการศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และสื่อทางมัลติมีเดียจากสำนักวิจัยคอมพิวเตอร์(ส.จ.ล.) และจากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ โดยได้แหล่งข้อมูลจากทางหอสมุดกลางและห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์(ส.จ.ล.)และข้อมูลอื่นๆจากในอินเทอร์เน็ต รวมถึงการศึกษาข้อมูลของศิลปินและประวัติส่วนตัวของศิลปินหญิง อีวา เฮสเส ซึ่งเป็นศิลปินคนหนึ่งที่ให้อิทธิพลต่อรูปแบบการทำงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

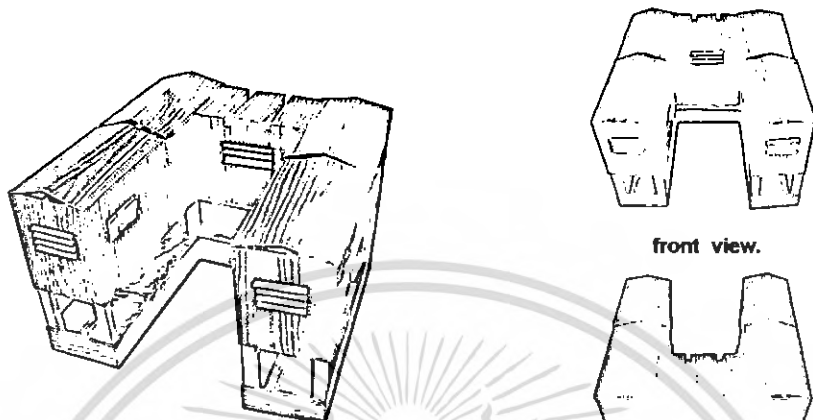
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ผลงานภาพร่าง 2 มิติ

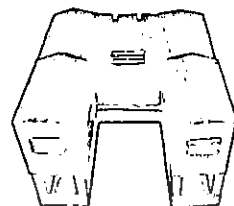

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพร่าง 2 มิติ

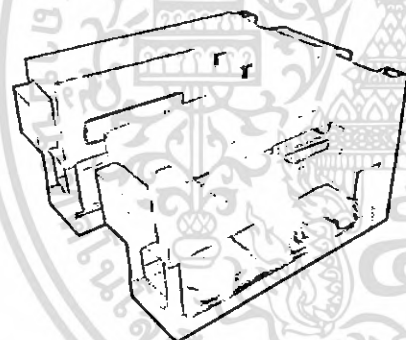
perspective view.

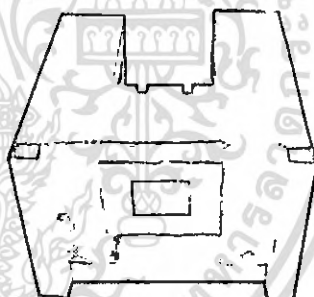
front view.

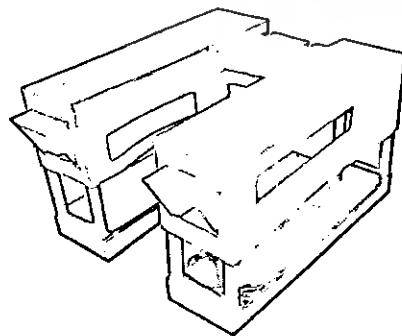
top view.

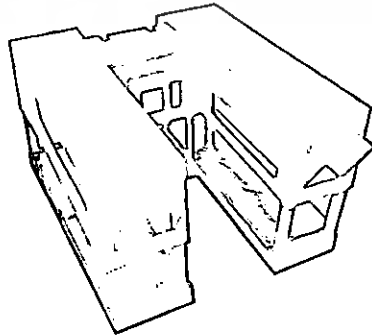
perspective view.

top view.

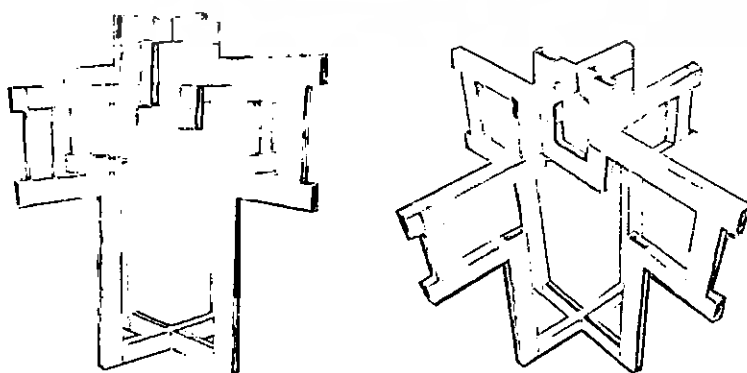
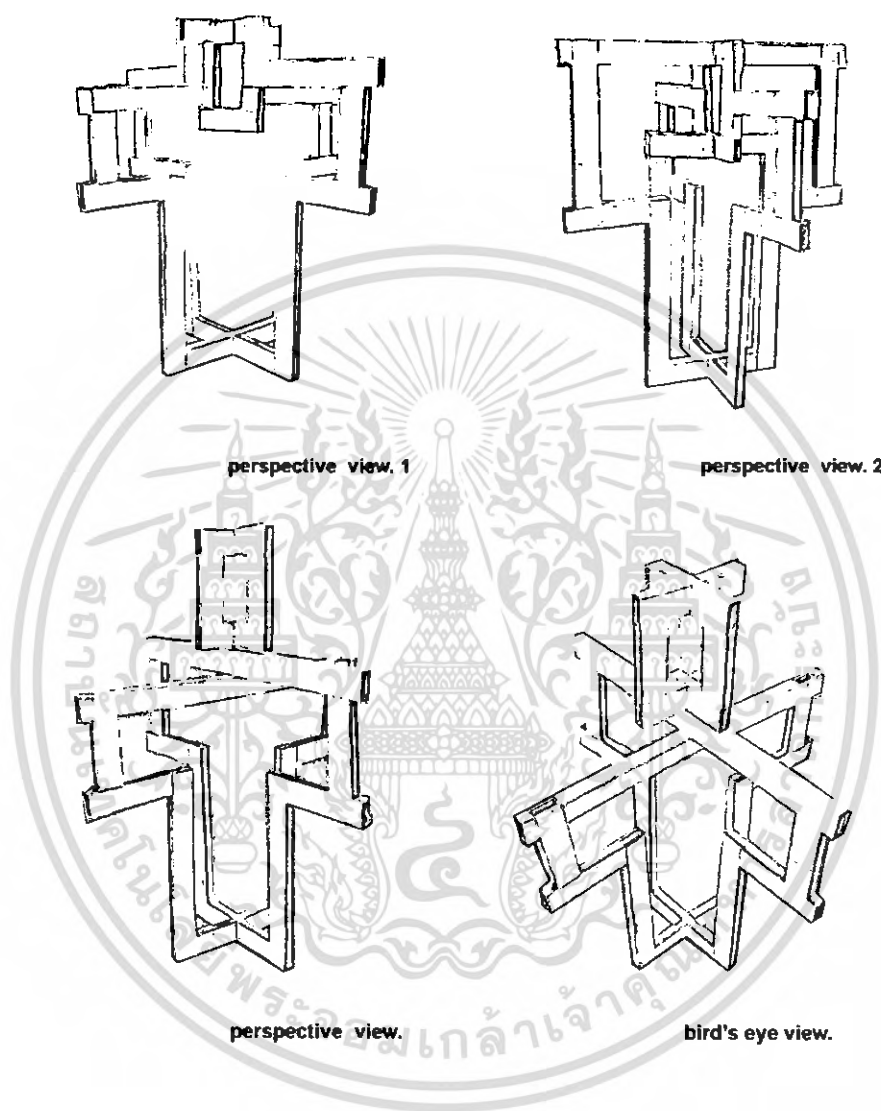
perspective view. 1

perspective view. 2

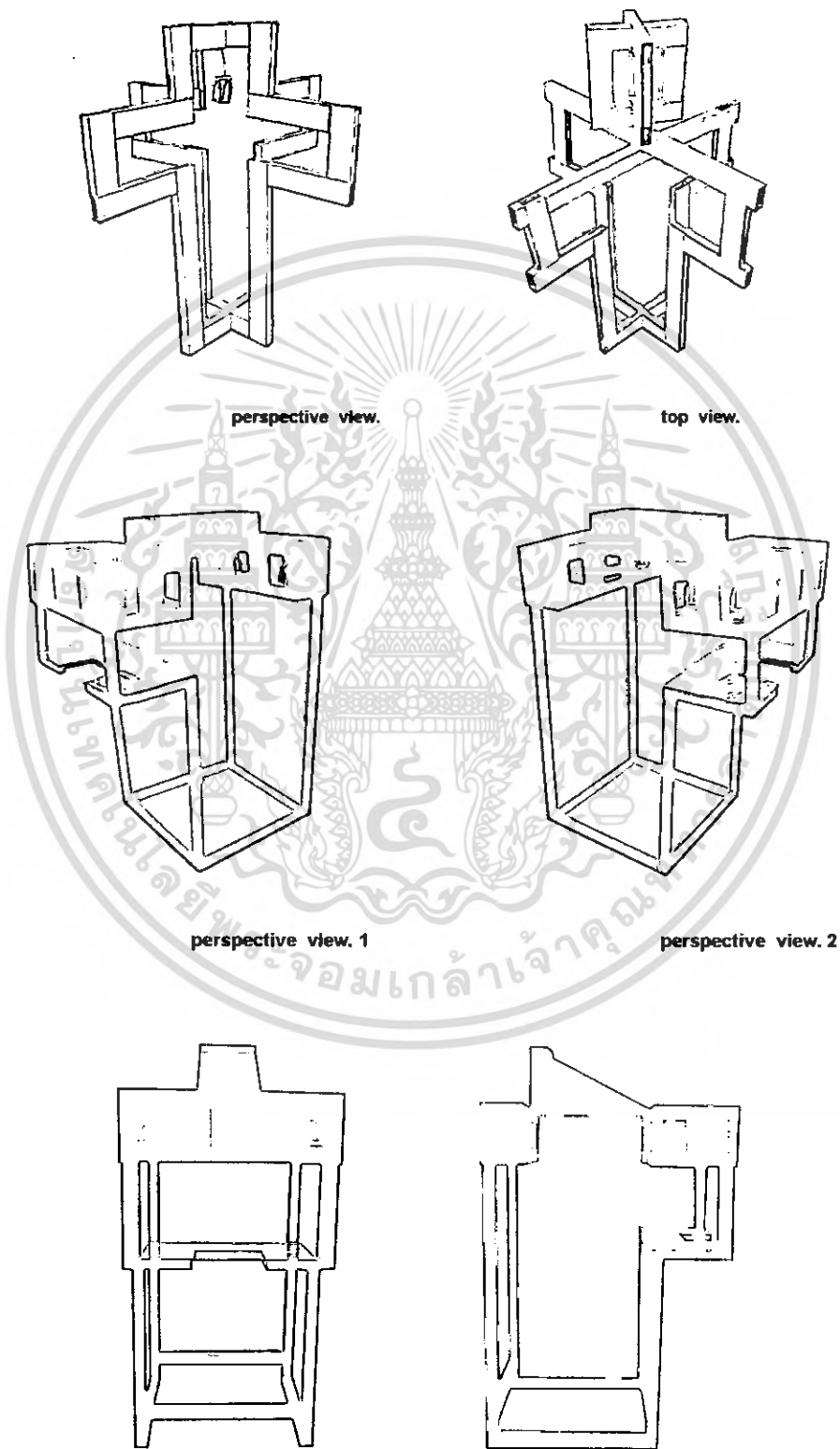
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพร่าง 2 มิติ

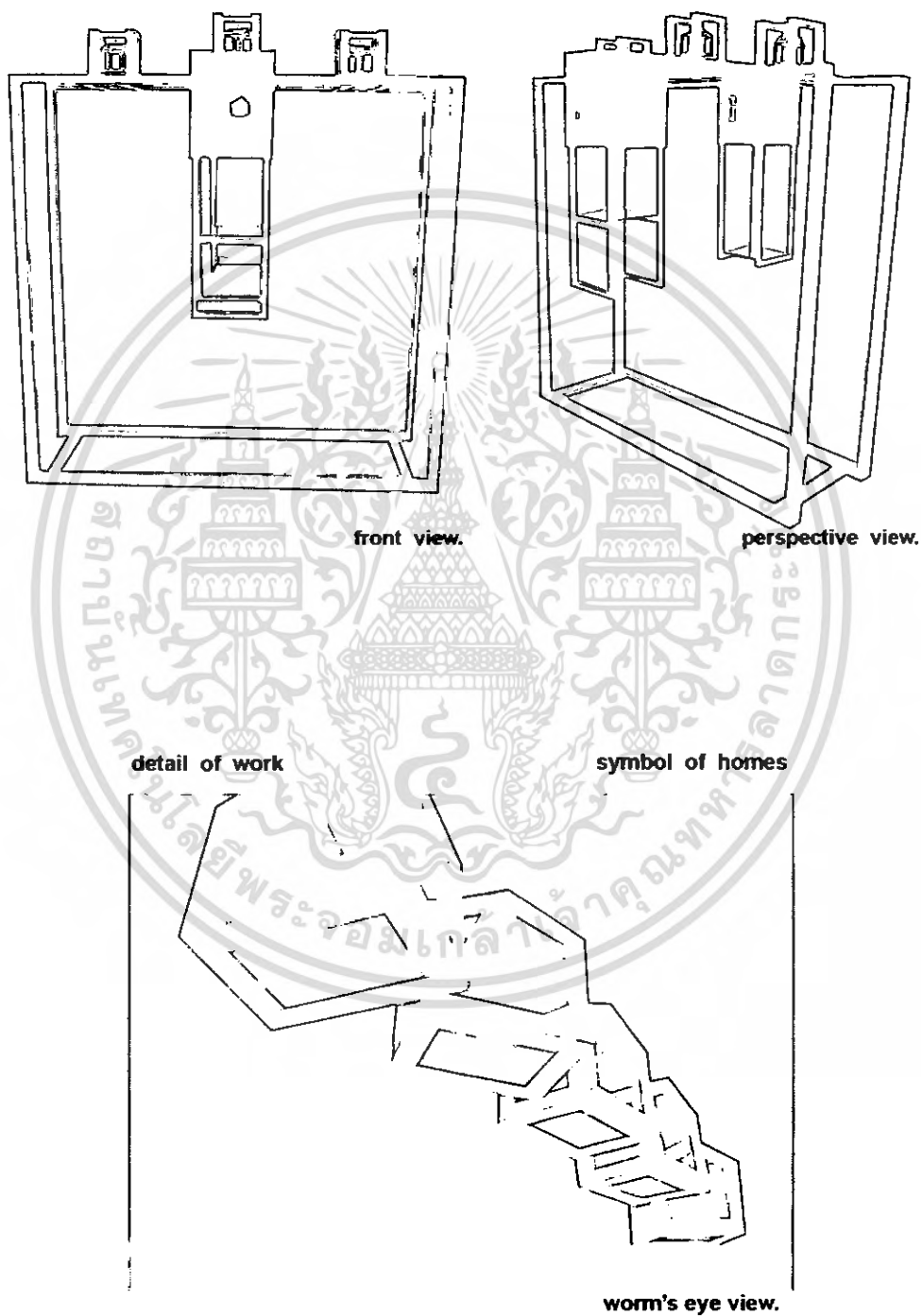
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพร่าง 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

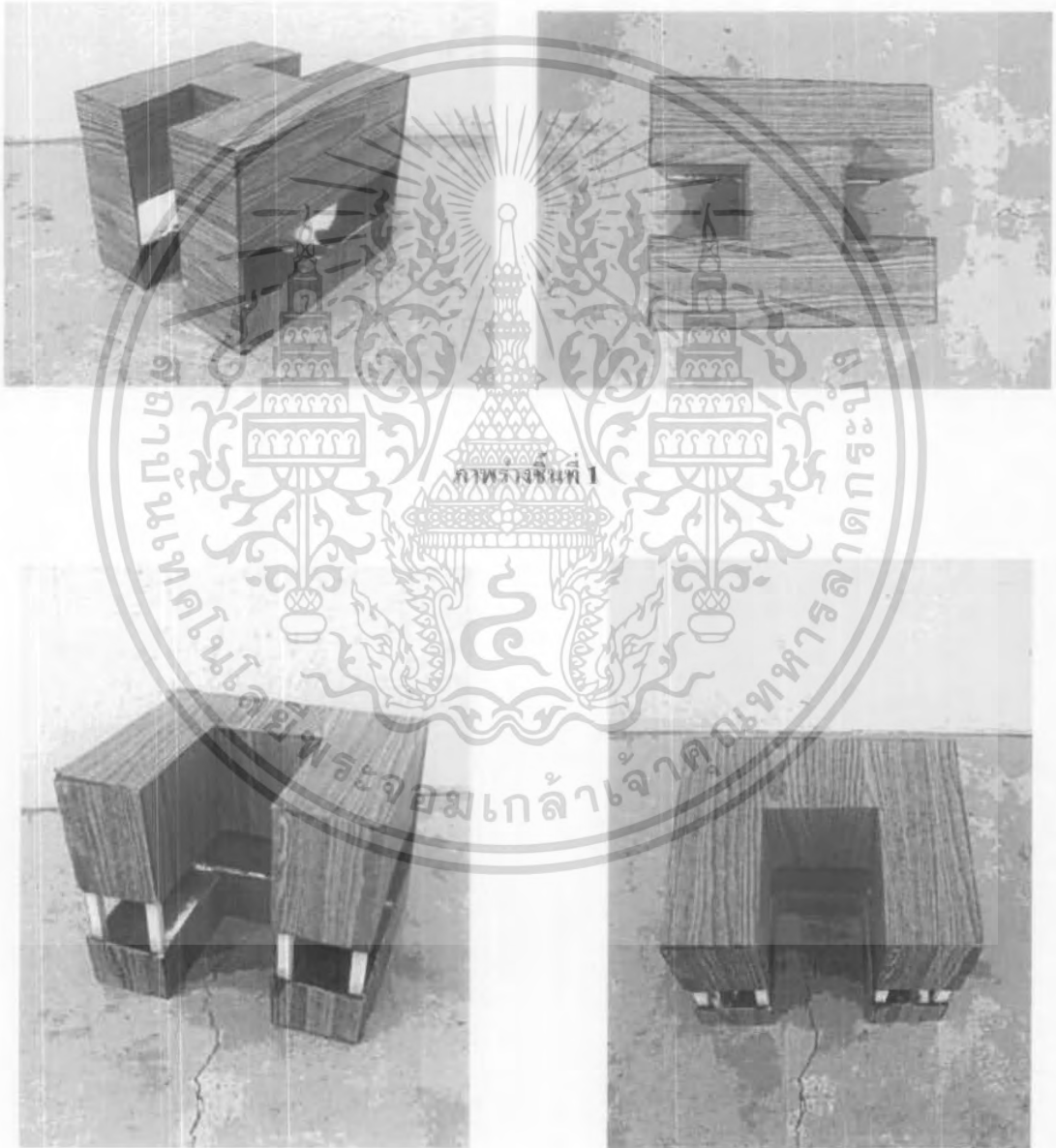
ผลงานภาพร่าง 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

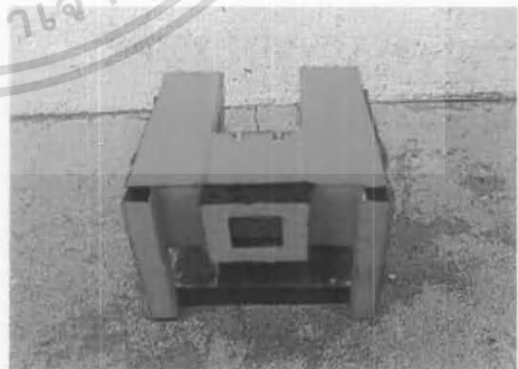
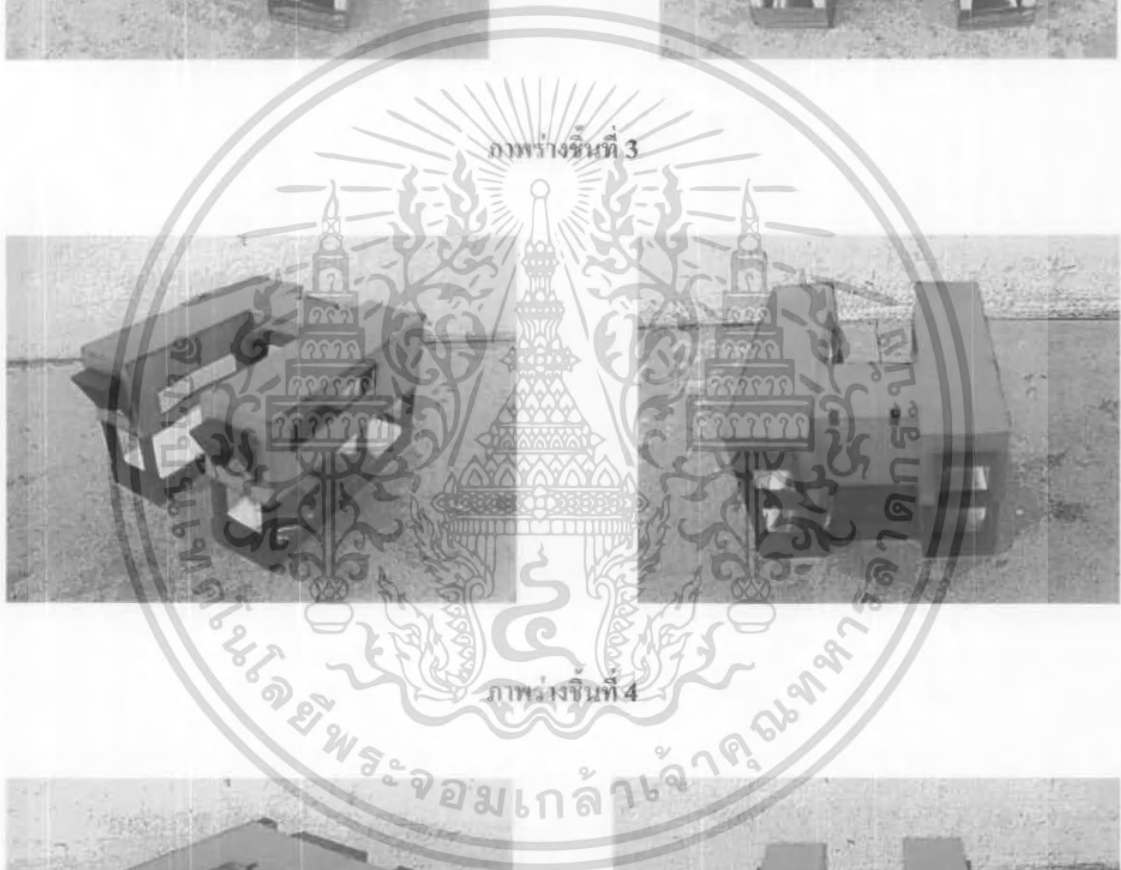
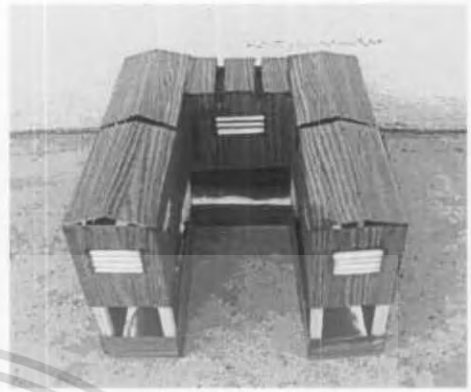
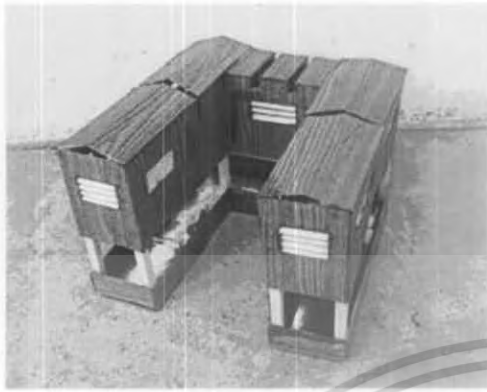
ผลงานภาพร่าง 3 มิติ

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

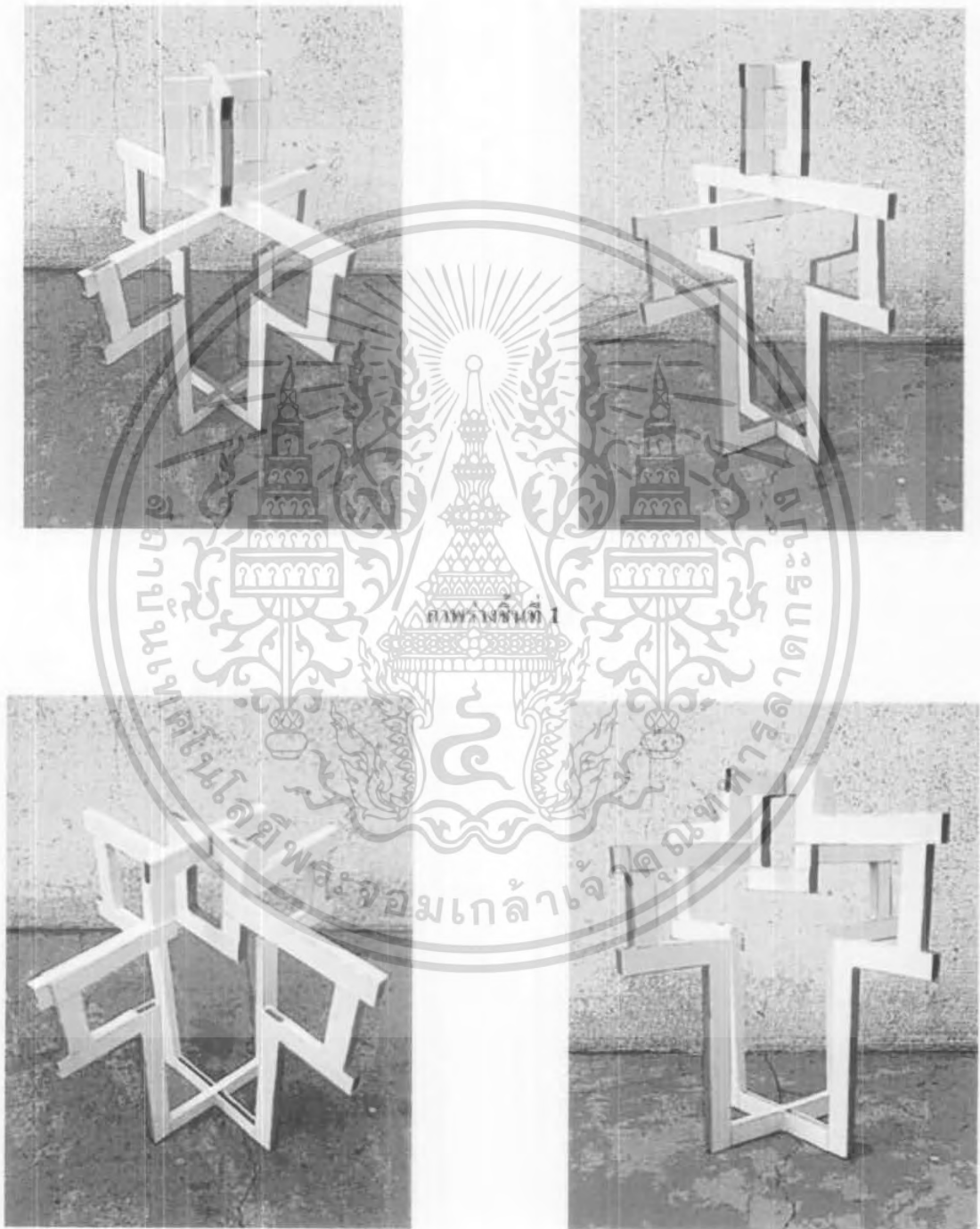
ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกถึงความไม่แน่นอนในการใช้ชีวิตภายใต้โครงสร้างอาคารที่ ถูกออกแบบมาเพื่อความสวยงามและดึงดูดสายตา ความงามของ โครงสร้างถูกออกแบบมาเพื่อ ปิดบังและซ่อนเร้นภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ภายใต้ความงามของ โครงสร้างอาคาร ซึ่งเป็นเพียงแค่ ภาพลวงตา โดยมนุษย์ขาดการเอาใจใส่ต่อเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้า ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของการใช้ชีวิตที่เสมือนว่าถูกแขวนไว้ภายใต้โครงสร้างของ อาคารที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง

โดยข้าพเจ้านำเอาผลงานภาพร่างชิ้นที่ห้า มาขยายเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมที่สร้าง ออกมาโดยเน้นเรื่องของความงามของ โครงสร้างภายนอก โดยภายใน โครงสร้างที่ถูกปิดบังไว้ด้วย ความงามได้ประกอบไว้ด้วย รูปทรงของบ้านที่ถูกแขวนไว้ภายใต้โครงสร้างจำนวน 13 หลัง ซึ่ง ข้าพเจ้าต้องการแทนค่าของความรู้สึกไม่มั่นคงต่อการใช้ชีวิตภายใต้โครงสร้างที่ไม่มีความแน่นอน และมั่นคง

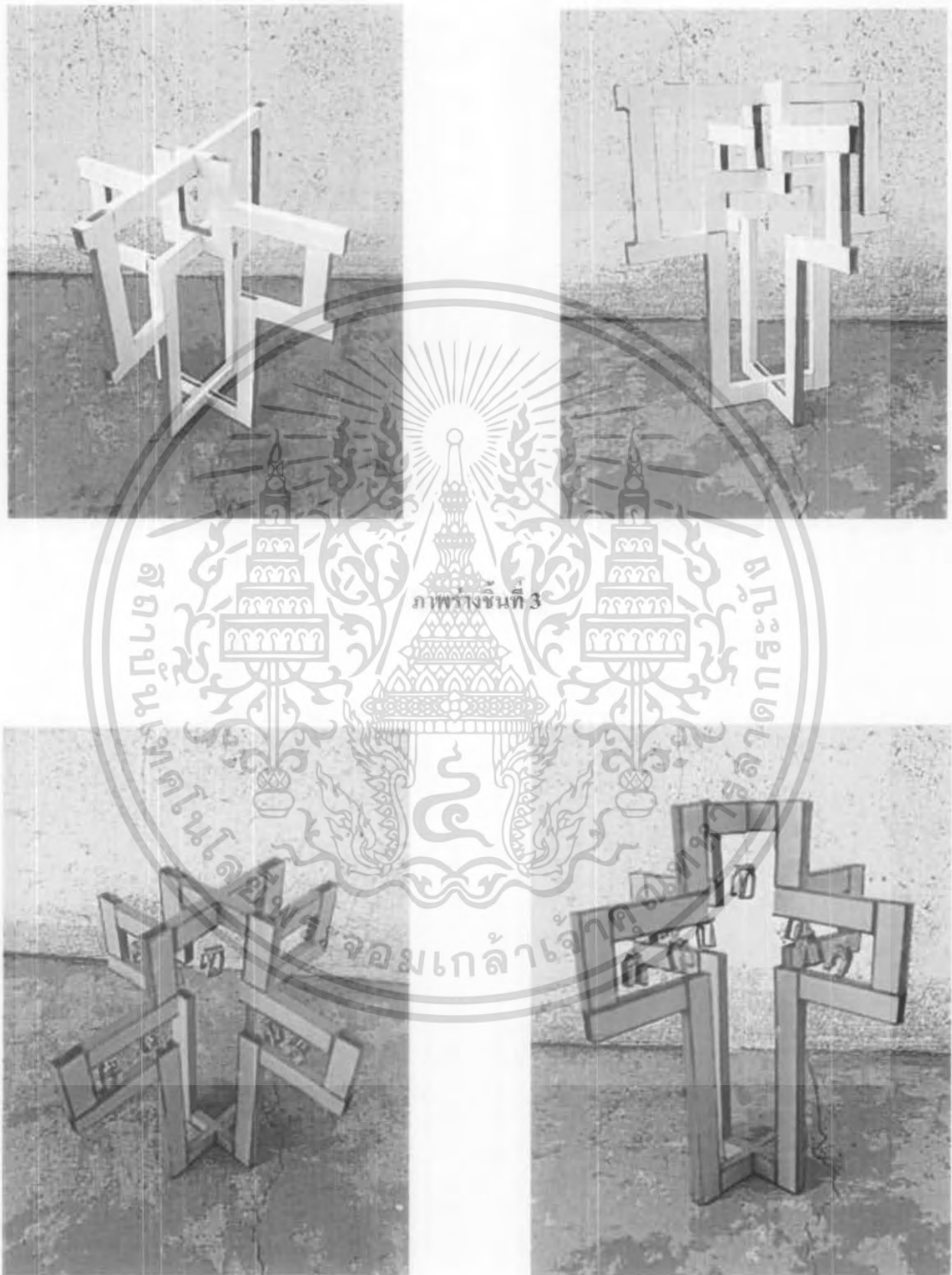

ภาพร่างชุดที่ 2

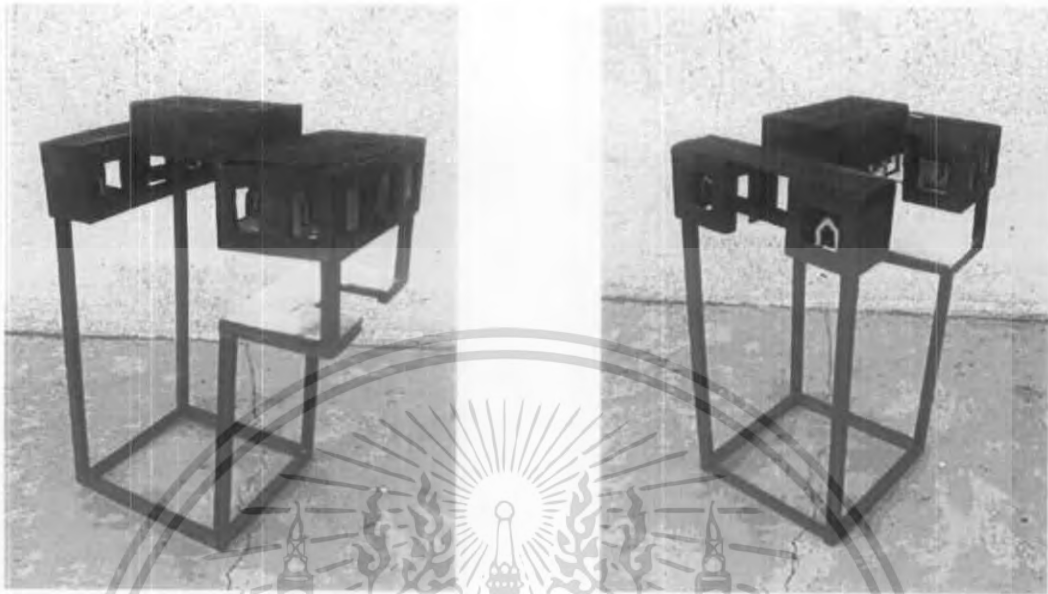
ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

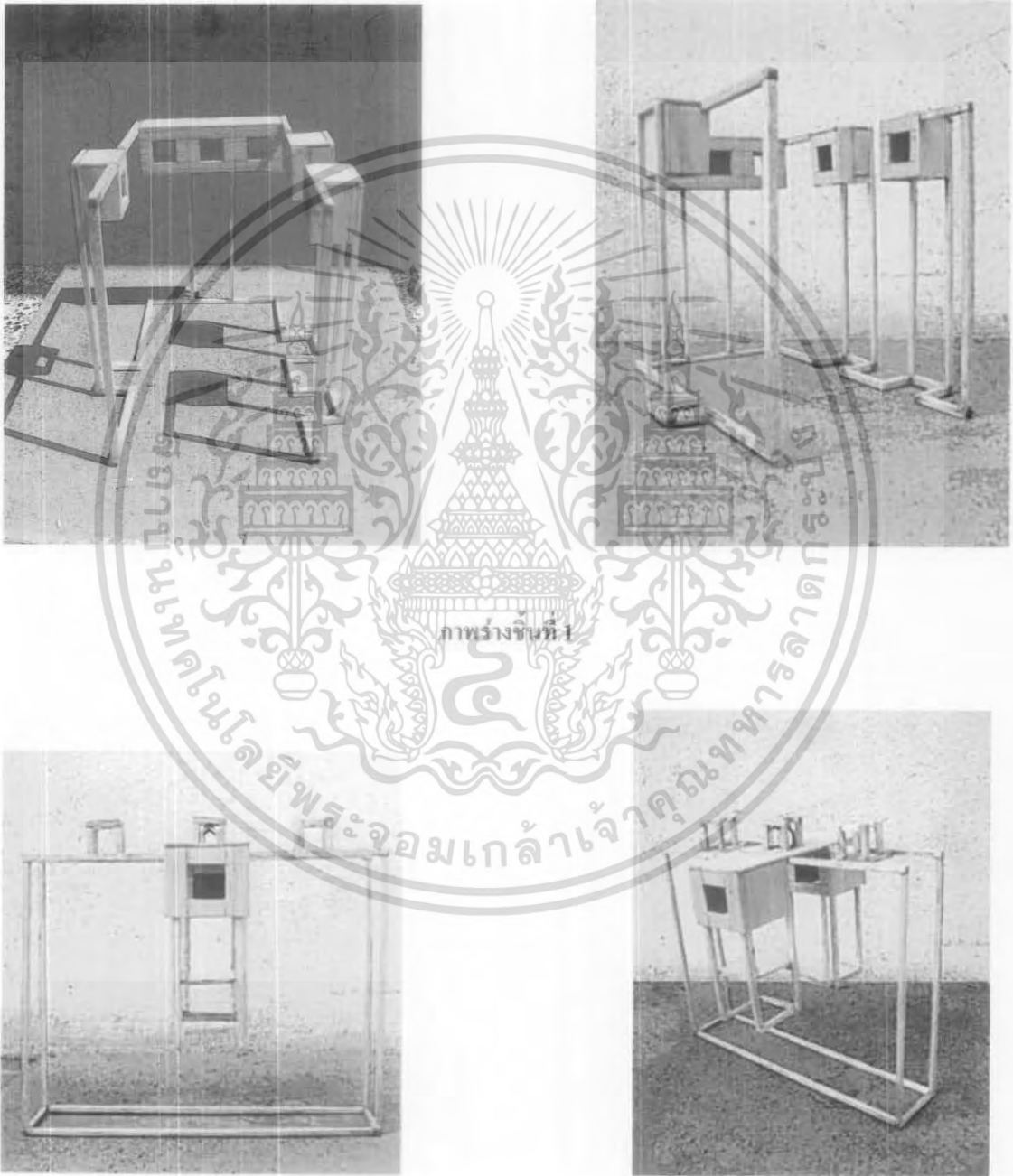
ภาพร่างชุดที่ 2

ผลงานภาพร่างชุดที่สองเป็นการพัฒนารูปทรงต่อจากผลงานภาพร่างชุดที่หนึ่ง สำหรับแนวความคิดยังคงนำเสนอถึงเรื่อง ความรู้สึก ไม่มั่นคงต่อการใช้ชีวิตภายใต้โครงสร้างที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง โดยมีการนำเสนอผลงานผ่านมุมมองที่มีความพิเศษและน่าสนใจยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้านำเอาผลงานภาพร่างชุดที่ห้า มาขยายเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมเน้นเรื่องของความงามของโครงสร้างภายนอก โดยแสดงออกให้เห็นถึงโครงสร้างภายนอกที่มีความไม่มั่นคงและแน่นอน ภายใต้โครงสร้างประกอบไว้ด้วยรูปทรงของบ้านที่ถูกแขวนไว้ภายใต้โครงสร้างจำนวน 10 หลัง เพื่อนำเสนอผลงานผ่านมุมมองการชมผลงานที่มีความหลากหลายมากขึ้น หลักการสะท้อนของแผ่นกระจกเงาเพื่อให้เกิดความรู้สึกตอบสนองทางความคิดมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ผลงานภาพร่างชุดที่สาม เป็นการพัฒนารูปทรงต่อจากผลงานภาพร่างชุดที่หนึ่ง และสอง โดยนำเสนอถึงเรื่อง ความรู้สึกไม่มั่นคงต่อการใช้ชีวิตภายใต้โครงสร้างที่ไม่มีความแน่นอนและมั่นคง โดยใช้รูปทรงที่แสดงออกถึงความเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม

โดยข้าพเจ้านำเอาผลงานภาพร่างชิ้นที่สอง มาขยายเพื่อสร้างผลงานประติมากรรมที่สร้างออกมาโดยเน้นเรื่องความงามของโครงสร้าง ซึ่งประกอบไว้ด้วยองค์ประกอบของโครงสร้างที่มีการเชื่อมต่อกันอย่างลงตัว โดยนำหลักการของการถ่วงดุลย์กันระหว่างโครงสร้าง 2 ส่วน แสดงออกให้เห็นถึงโครงสร้างภายนอกที่มีความไม่มั่นคงและแน่นอน ภายใต้โครงสร้างประกอบไว้ด้วยรูปทรงของบ้านที่ถูกแขวนไว้ภายในและมีมุมมองที่ถูกแขวนไว้เหนือระดับสายตา และใช้ความพิเศษของมุมมองด้วยการนำหลักการสะท้อนของแผ่นกระจกเงาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในทัศนคติในผลงานมากขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

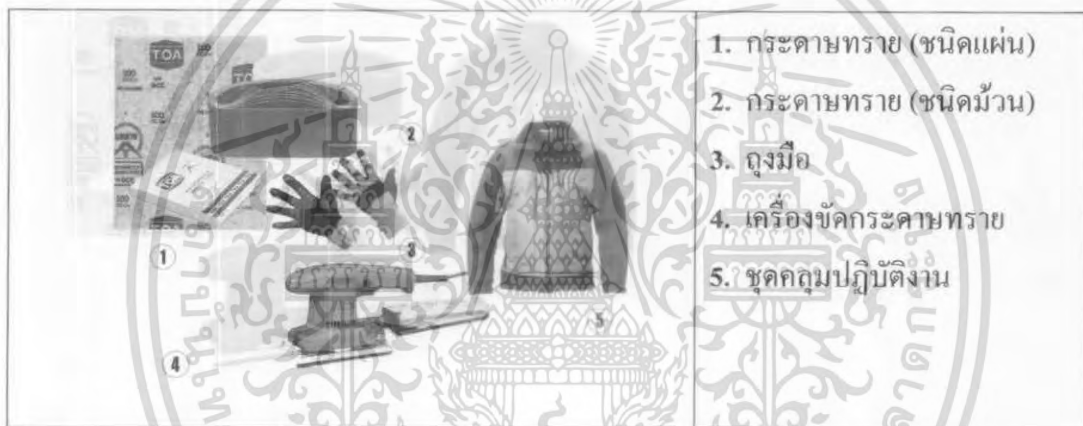
อุปกรณ์และวัสดุ

- ไม้เนื้ออ่อน (ไม้ซุงแปรง ขนาด 2 x 2 นิ้ว และขนาด 3 x 3 นิ้ว)
- ไม้ยาง ขนาด 2 x 3 นิ้ว
- แผ่นไม้อัดเกรดเอ ขนาดความหนา 10 มิลลิเมตร
- แผ่นกระจกเงา ขนาดความหนา 2 มิลลิเมตร
- กาวซิลิโกลนชนิดใส สำหรับติดกระจก
- เส้นถากอลูมิเนียม
- เครื่องยิงรีเวท และคั้วรีเวท
- เครื่องขัดกระดาษทราย
- กระดาษทรายสำหรับงานไม้
- สว่านสำหรับงานไม้
- เครื่องยิงตะปูลม และตะปูลม
- ค้อน และตะปูขนาด 2 นิ้ว
- กาวสำหรับประสานไม้
- สีโป้วสำหรับงานไม้ สำหรับอุดรอยตะปู
- ยูเรทีน สำหรับเคลือบและอุดรอยเสี้ยนของไม้
- ชแล็คส์ สำหรับเคลือบและทำสีของไม้
- ทินเนอร์ สำหรับผสม ยูเรทีน
- แปรงทาสี

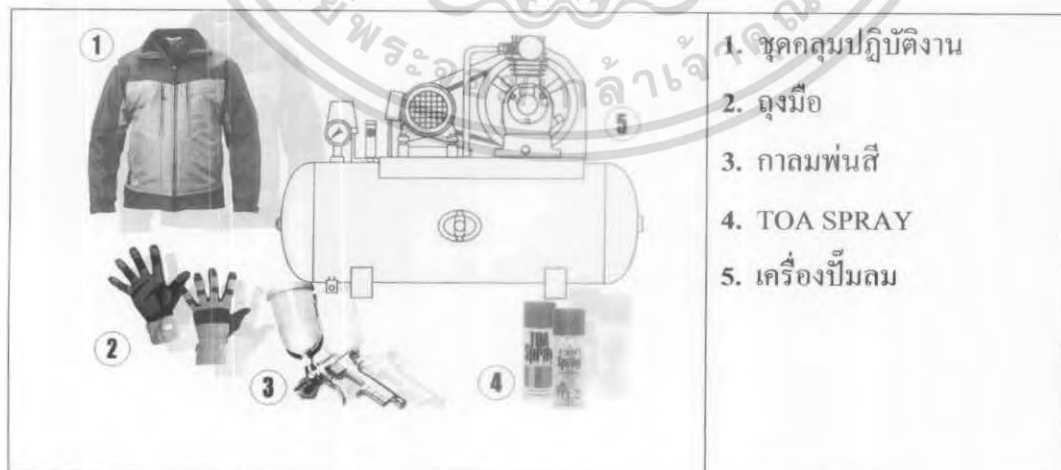
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบงานไม้

อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับใช้ขัดพื้นผิวของงานไม้

อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับใช้งานสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 1

จากการนำภาพร่างมาขยาย ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของงานเพราะเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดขนาดของชิ้นงานให้มีความสมบูรณ์และสัมพันธ์กลมกลืนกัน ขนาดและสัดส่วนมีความสำคัญมาก โดยสัดส่วนจะ ต้องมีความสัมพันธ์กับขนาดของรูปทรงของงาน

ขั้นตอนที่ 2

เมื่อได้ขนาดและสัดส่วนที่ลงตัวแล้ว จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการดำเนินงาน โดยนำไม้ทาบขนาด 2 x 2 นิ้ว และขนาด 3 x 3 นิ้ว ไม้ยางขนาด 2 x 3 นิ้ว เข้าเครื่องไสไม้เพื่อกลบรอยเสี้ยนของไม้ ค่อยมาจึงนำไม้ที่ไสเสร็จแล้วนำไปเข้าเครื่องรีดไม้เพื่อให้ไม้แบนและตรงตลอดทั้งแผ่นเพราะไม้ที่สั่งจากโรงงานเป็นไม้ที่ไม่มีขนาดที่แน่นอน จากนั้นตัดไม้ตามขนาดที่กำหนดไว้แล้วตามสัดส่วนของงาน

ขั้นตอนที่ 3

เมื่อตัดไม้ได้ขนาดที่ต้องการแล้ว จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการประกอบไม้โดยการเข้าเคียวไม้ เข้าลิ้มไม้และตะปูเกลียว เมื่อประกอบไม้ได้ตามแบบและขนาดที่ต้องการแล้วจึงดำเนินการไปไว้เพื่ออุดรอยของหัวตะปูและรอยแตกของไม้ แล้วจึงขัดรอยที่ไปไว้ด้วยเครื่องขัดกระดาษทราย เพื่อให้ได้พื้นผิวที่ต้องการ จากนั้นจึงทา ยูเรทิน สำหรับเคลือบและอุดรอยเสี้ยนของไม้แล้วจึงขัดด้วยกระดาษทรายเออร์ละเอียด

ขั้นตอนที่ 4

เมื่อเสร็จขั้นตอนจากนี้ จึงเข้าสู่ขั้นตอนการทำสีของงานไม้ โดยเริ่มจากการขัดไม้เพื่อสร้างพื้นผิวของงานให้มีความเรียบ จากนั้นจึงนำขี้เถ้าสำหรับเคลือบและทำสีของไม้ เพื่อโซว์รอยเสี้ยนไม้ เบอร์ 1 จะให้สีของไม้ประคู้ คือ เมื่อทาสีลงบนไม้จะออกสีแดง หากต้องการความเข้มของสีให้ทาสีประมาณ 1-2 รอบ แล้วรอให้สีแห้งโดยการตากทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที

ขั้นตอนที่ 5

เมื่อสีที่ทาสีไว้แห้งสนิทแล้ว จากนั้นจึงนำแผ่นกระจกเงาที่ตัดไว้ตามขนาดมาประกอบติดกับไม้โดยใช้กาวซิลิโคนชนิดใส สำหรับติด กระจกแล้วจึงใช้ค้อนหนีบโดยหนีบที่ไม้และกระจกเพื่อกันไม่ให้กระจกเลื่อนตกโดยทิ้งไว้ประมาณ 30-45 นาที โดยระหว่างรอซิลิโคนแห้ง นำรูปทรงบ้าน(อลูมิเนียม)มาแขวนตามตำแหน่งที่กำหนดไว้ เมื่อซิลิโคนแห้งจึงนำค้อนหนีบที่หนีบไม้และกระจกออก จากนั้นจึงตรวจสอบผลงานโดยรวมและจึงประเมินผลงานการสร้างสรรค์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบ¹ มีความหมายตามพจนานุกรม หมายถึง ส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันทำให้เป็นรูปชิ้นใหม่โดยเฉพาะ

ศิลปะ² มีความหมายตามพจนานุกรม หมายถึง ฝีมือ ฝีมือทางการช่าง การแสดงออกซึ่งอารมณ์สะท้อนใจให้ประจักษ์เห็น สำหรับความหมายของศิลปะนั้น นักปราชญ์ทั้งหลายได้ให้ความหมายไว้มากมายแต่พอสรุปได้ว่า

ศิลปะ เป็นซึ่งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มีเจตนาที่จะแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญญา ความคิด หรือความงาม

องค์ประกอบศิลปะ³ (Composition) หมายถึง ส่วนต่างๆที่ประกอบกันโดยการสร้างสรรค์ของมนุษย์ มีเจตนาซึ่งแสดงออกด้วยอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิด ทางความงาม ความพึงพอใจของมนุษย์ด้วยกัน

และผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เรียกว่า ศิลปิน (Artist)

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานทัศนศิลป์ที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ นั้น เป็นภาพรวมที่เกิดจากการผสมผสานรวมกันขององค์ประกอบย่อยๆหลายส่วน ซึ่งองค์ประกอบย่อยๆเหล่านั้นต่างก็มีคุณสมบัติทางกายภาพ และคุณสมบัติในการให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยๆเหล่านั้นให้ถ่องแท้ จึงจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้ออกมาอย่างที่จินตนาการไว้ได้

สำหรับการศึกษาถึงองค์ประกอบศิลป์ที่เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยทั่วไป อันเป็นองค์ประกอบที่เรียกรวมกันว่า “ทัศนธาตุ” ตลอดจนหลักการที่จะใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ทัศนธาตุผ่านผลงานศิลปะ

¹ ราชบัณฑิตยสถาน , พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ , 2525) หน้า871.

² ราชบัณฑิตยสถาน , พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ , 2525) หน้า759.

³ ชุตต นิมิตฺตมอ , องค์ประกอบศิลป์.(กรุงเทพมหานคร:โฆษวัฒนาพานิช , 2531) หน้า14.

รูปทรง (Form)

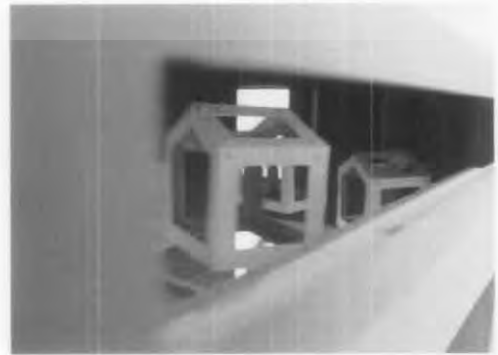
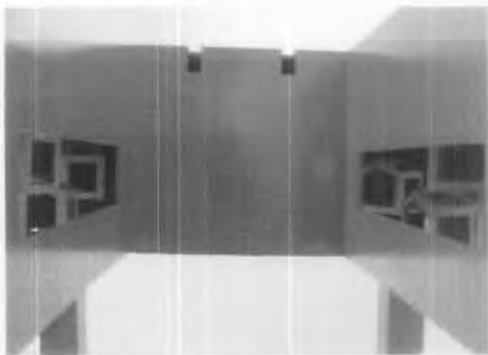

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

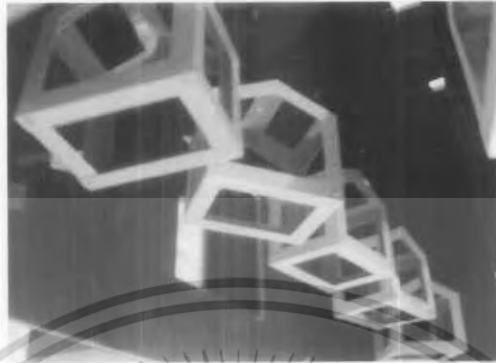
ก. รูปทรงจากการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากการผสมผสานกันระหว่างรูปทรงของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และรูปทรงที่แทนค่าสัญลักษณ์ของบ้าน ซึ่งเป็นรูปทรงที่แฝงไว้ด้วยอารมณ์ความเป็น มินิมอล อาร์ต (Minimal Art) ในส่วนของการสร้างสรรค์รายละเอียดของงาน ซึ่งทำให้ผลงานที่สร้างสรรค์มีความพิเศษและน่าสนใจ นั่นคือ การเปิดและปิดมุมมองทางสายตา การเว้นช่องว่างของมุมมอง โดยมีลักษณะที่คล้ายการปิดบังเพื่อซ่อนเร้นสายตา เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ปิดบังและซ่อนเร้น รวมทั้งการใช้หลักการการสะท้อนของแผ่นกระจกเงาที่ช่วยสะท้อนมุมมองที่หลากหลาย และด้วยมุมมองที่สามารถเดินชมได้รอบผลงาน ช่วยให้ผู้ชมงานรับรู้และเกิดความรู้สึกตอบสนองต่อทัศนคติของข้าพเจ้าที่แสดงออกผ่านผลงาน

มุมมองจากผลงานชิ้นที่ 1

แสดงออกถึงความรู้สึกที่ปิดบังและซ่อนเร้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือที่ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยู่เห็นหน้าเว็บไซต์หรือเว็บไซต์อื่นที่นำการค้ำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. รวมถึงการนำหลักการซ้ำของรูปทรงมาใช้ โดยใช้การซ้ำของรูปทรงที่แทนค่า
 สัญลักษณ์ของบ้าน ซึ่งแทนความหมายในแง่ของการย้ำเตือนถึงภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่ใน
 ชีวิตประจำวัน โดยข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาวาทะของอีวา เฮสเส (Eva Hesse) ที่กล่าวไว้ว่า “เมื่อบางสิ่ง
 มีความหมาย บางทีมันอาจจะมีความหมายมากขึ้น หากพูดออกมาสักสิบครั้ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว (Texture) เกิดจากผิวของวัตถุหรือวัสดุที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนั้นพื้นผิวของงานศิลปะจึงเป็นได้ทั้งพื้นผิวอันเกิดจากลักษณะของวัตถุที่นำมาใช้งาน ซึ่งอาจสร้างให้เกิดความคล้ายคลึงกันกับพื้นผิวจริงของวัสดุตามธรรมชาติ โดยพื้นผิวในแต่ละชนิดจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

ลักษณะผิวของวัตถุ (Texture of Object) สามารถกระตุ้นและเร้าให้ผู้ชมงานเกิดความรู้สึกตอบสนอง สามารถสัมผัสได้ด้วยตาซึ่งให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป และจากการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม มีลักษณะพื้นผิวที่เรียบ แต่ด้วยเนื้อวัสดุที่แตกต่างกันจึงทำให้งานแลดูแล้วไม่น่าเบื่อ แต่มีความพิเศษของเนื้อวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

ผลงานชิ้นที่ 3

มุมมองผลงาน ชิ้นที่ 3

ก. พื้นผิวรอบนอกของผลงาน ใช้เป็นวัสดุผิวเรียบซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นเนื้อไม้ คือ การแสดงออกของรอยเสี้ยนของเนื้อไม้โดยแทนค่าถึงแหล่งพักพิงอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองผลงาน ชั้นที่ 1

มุมมองผลงาน ชั้นที่ 3

ข. รูปทรงที่ใช้แทนค่าสัญลักษณ์ของบ้าน เป็นพื้นผิวของอลูมิเนียม เมื่อทำสีจะได้ความเรียบเนียนมากกว่าพื้นผิวของเนื้อไม้เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน

มุมมองผลงาน ชั้นที่ 1

มุมมองผลงาน ชั้นที่ 1

ค. พื้นผิวของแผ่นกระชกเงา ใช้ความพิเศษของมุมมองการสะท้อนของวัตถุจากแผ่นกระชก ช่วยเพิ่มมิติของมุมมองเพื่อให้เกิดความรู้สึกตอบสนองทางความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

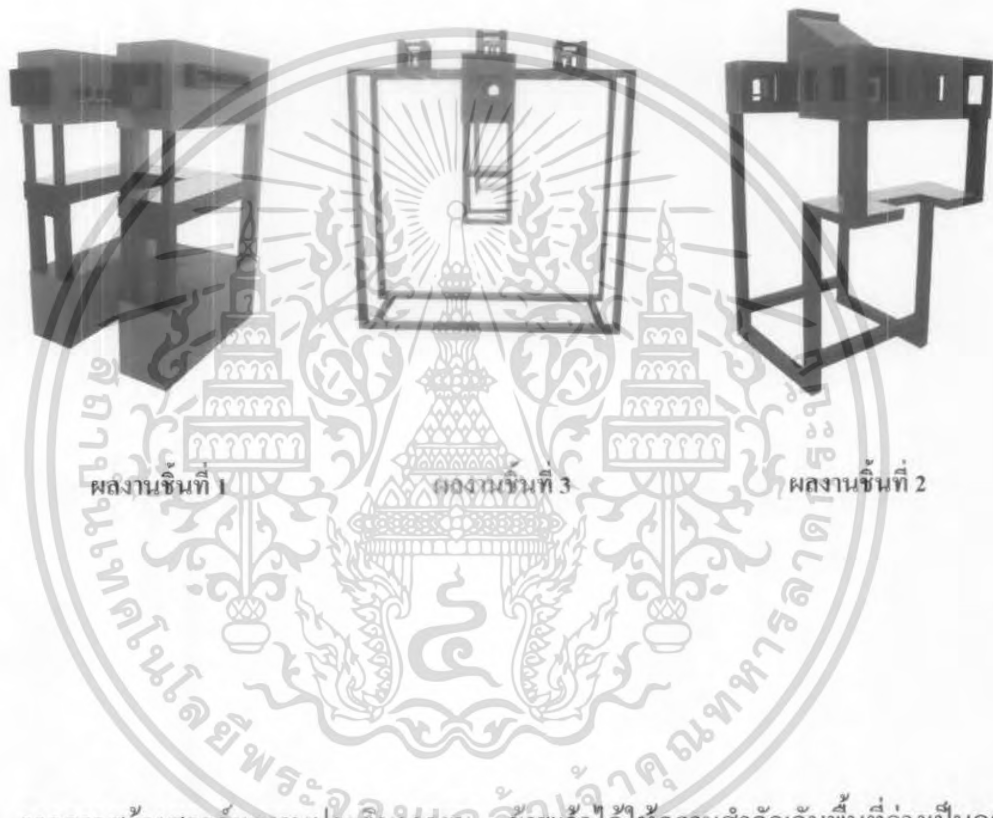
ผลงานชิ้นที่ 3

เส้น(Line) เป็นพื้นฐานของโครงสร้างทุกๆสิ่ง เส้นสามารถแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น จากการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม เส้นคือ องค์ประกอบหนึ่งของผลงาน โดยแสดงออกผ่านเป็นเส้นรอบนอกที่มีลักษณะคงไว้ซึ่งโครงสร้างของรูปทรงทางสถาปัตยกรรม โดยเส้นทุกๆเส้นมีการเชื่อมโยงเข้าไว้ด้วยกันเป็นเอกภาพ ซึ่งแสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างเส้นและน้ำหนักได้เป็นอย่างดี

ซึ่งผลงานทั้งหมดใช้ เส้นในลักษณะของเส้นตรง มีการหักมุมในเชิงเรขาคณิตเป็นหลัก โดยมีการลดหลั่นขนาด เล็ก - ใหญ่ ตามความเหมาะสมของชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

จากการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับพื้นที่ว่างเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้พื้นที่ว่างภายในและภายนอกทำงานร่วมกัน พื้นที่ว่างในผลงานยังช่วยลดความแข็งกร้าวของวัตถุ ทั้งยังช่วยเสริมสร้างในด้านมิติของมุมมองให้เด่นชัดยิ่งขึ้น พื้นที่ว่างและรูปทรงแสดงค่าความหมายของวัสดุร่วมกัน และรูปทรงที่เกิดจากที่ว่างยังส่งเสริมให้ผลงานดูมีมวลและมีทัศนียภาพน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

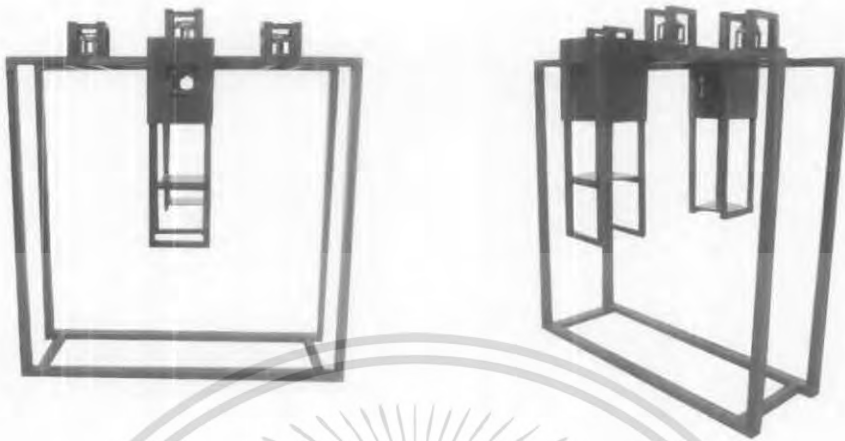
การจัดองค์ประกอบถือเป็นทฤษฎีเบื้องต้นของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพราะเป็นแนวทางสำหรับศิลปินและผู้ชมงานใช้เป็นหลักในการสร้างสรรค์และพิจารณาถึงคุณค่าของผลงานศิลปะ การจัดองค์ประกอบศิลปะมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกแขนง ทั้ง จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ภาพพิมพ์ ศิลปอุตสาหกรรม ฯลฯ เพราะศิลปะทุกสาขาล้วนแต่ประกอบด้วยองค์หรือส่วน ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยๆ เมื่อนำส่วนต่างๆ มารวมเข้าด้วยกัน ก็จะบังเกิดเป็นผลงานศิลปะได้เป็นอย่างดี¹

องค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นทัศนธาตุ จะกลายเป็นผลงานทางด้านทัศนศิลป์ที่มีความงดงามขึ้นมาได้นั้นต้องนำทัศนธาตุต่างๆ มาจัดร้อยเรียงกัน โดยนำพื้นฐานความรู้การจัดองค์ประกอบทางศิลปะมาประยุกต์ใช้

มุมมองผลงานชิ้นที่ 2

¹ สังคม ทงมี ทัศนศิลป์ (กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2545), หน้า 39

มุมมองผลงานชิ้นที่ 3

1. เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ (Unity) เอกภาพของผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ประกอบด้วย เส้น ,สี , พื้นผิว , ที่ว่าง และรูปทรง เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดความสมดุลและกลมกลืนกัน ซึ่งข้าพเจ้าให้ความสำคัญต่อการจัดองค์ประกอบของผลงานที่พอเหมาะ โดยกำหนดให้รูปทรงมีความสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดความกลมกลืนระหว่างกัน

2. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุล (Balance) หรือความสมดุล เป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานรวมถึงการจัดองค์ประกอบ รวมถึงการเชื่อมโยงกันระหว่างโครงสร้างของรูปทรงแต่ละหน่วย ช่วยให้เกิดการถ่วงน้ำหนักทั้งสองฝั่ง จึงเกิดความสมดุลกันระหว่างรูปทรงภายในและภายนอก

3. ความกลมกลืน (Hamony)

ความกลมกลืน (Hamony) ข้าพเจ้าได้สร้างความกลมกลืนของโครงสร้างรูปทรง โดยการกำหนดรูปทรงในลักษณะที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกัน เส้นที่มาประกอบกัน และมีการเชื่อมต่อกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนที่ขัดแย้ง คือ เส้นแกนตั้งของโครงสร้าง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องกันของรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน (Proportion) เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดขนาดสัดส่วนของชิ้นงาน ให้มีความสมบูรณ์และสัมพันธ์กลมกลืนกันอย่างงดงาม ขนาดและสัดส่วนมีความสำคัญมาก โดยสัดส่วนจะ ต้องมีความสัมพันธ์กับขนาดของรูปทรงเป็นอย่างดี

5. ความหลากหลาย (Variety)

ข้าพเจ้าเพิ่มรายละเอียดของงาน โดยเพิ่มความพิเศษของมุมมอง การเปิดและปิดมุมมองทางสายตา การเว้นช่องว่างของมุมมองในลักษณะที่คล้ายการปิดบังเพื่อซ่อนเร้นสายตา สามารถกระตุ้นและเร้าให้ผู้ชมงานเกิดความรู้สึกตอบสนองต่อทัศนคติของข้าพเจ้าที่แสดงออกผ่านผลงาน

6. ความโดดเด่น (Dominance)

องค์ประกอบของ โครงสร้างที่มีการเชื่อมต่อกันอย่างลงตัว โดยแสดงออกให้เห็นถึง โครงสร้างภายนอกที่มีความไม่มั่นคงและแน่นอน ภายใต้โครงสร้างประกอบไว้ด้วยรูปทรงของ บ้านที่ถูกแขวนไว้ภายใน เป็นมุมมองที่ถูกแขวนไว้อยู่เหนือระดับสายตา รวมถึงความพิเศษของ มุมมองโดยนำหลักการสะท้อนของแผ่นกระจกเงา ช่วยเพิ่มมิติของมุมมอง

บทที่ 5

สรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด “ความไม่แน่นอนของชีวิต” เป็นเรื่องราวที่แสดงออกถึงทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มีต่อสังคมที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา นำเสนอถึงเรื่อง “ภัยอันตรายจากสถานที่ใกล้ตัว” หรือจากสถานที่ที่อยู่อาศัยนั่นเอง เพื่อย้ำเตือนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนในชีวิตของมนุษย์ที่ต้องดำเนินชีวิตประจำวันอยู่บนความไม่แน่นอนภายใต้โครงสร้างของตัวอาคารที่ถูกออกแบบมาเพื่อเน้นเรื่องของความงามมากกว่าความปลอดภัยและมั่นคง ในการสร้างสรรค์กระบวนการทางประติมากรรมประกอบด้วยวัสดุ คือ ไม้ (ประเภทไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้ซุงแพรว ไม้ยางและแผ่นไม้อัด) แผ่นกระจกเงา อลูมิเนียม และตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้ทำวิจัยและค้นคว้าหาเทคนิคเฉพาะตัว รวมถึงการพัฒนารูปทรงพร้อมทั้งปรับปรุงและแก้ปัญหาต่อเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 ไปจนถึงผลงานชิ้นที่ 3

ข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนทางความคิดและรูปแบบ จึงควรให้ความสำคัญกับช่วงเวลาในการปฏิบัติงาน เพราะเมื่อช่วงเวลากับความคิดนั้นหมดไป การที่จะรวบรวมเอกภาพทางความคิดคงเป็นไปได้ยากต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกแขนง

รวมถึงสถานที่ปฏิบัติงานประเภทไม้ ยังขาดอุปกรณ์และเครื่องมือในบางส่วน สำหรับการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้น คือ เลือกใช้สถานที่ปฏิบัติงานและเครื่องมือ- อุปกรณ์ จากโรงปฏิบัติการงานไม้ ภาควิชาศิลปะอุตสาหกรรมและภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

บรรณานุกรม

- วีระ ชีระภัทร์ , แนวโน้มเศรษฐกิจไทย 2549 . <http://www.mfufund.com/php/th/News>
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา , FINE ART MAGAZINE : Artist...works and words, 2548
- ราชบัณฑิตยสถาน , พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ , 2525)
- ชลูด นิ่มเสมอ , องค์ประกอบศิลป์. (กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพาณิช , 2531)
- สังคม ทองมี , ทัศนศิลป์. (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์ , 2545)
- อาจารย์ยอชอเชียม เทพรานนท์ , การตกแต่งของปูนฉาบและรอยแตกร้าวทั่วไป.
<http://www.thaihomemaster.com/showinformation.php>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน

แอบแฝง หมายเลข 1 พ.ศ. 2549

วัสดุ

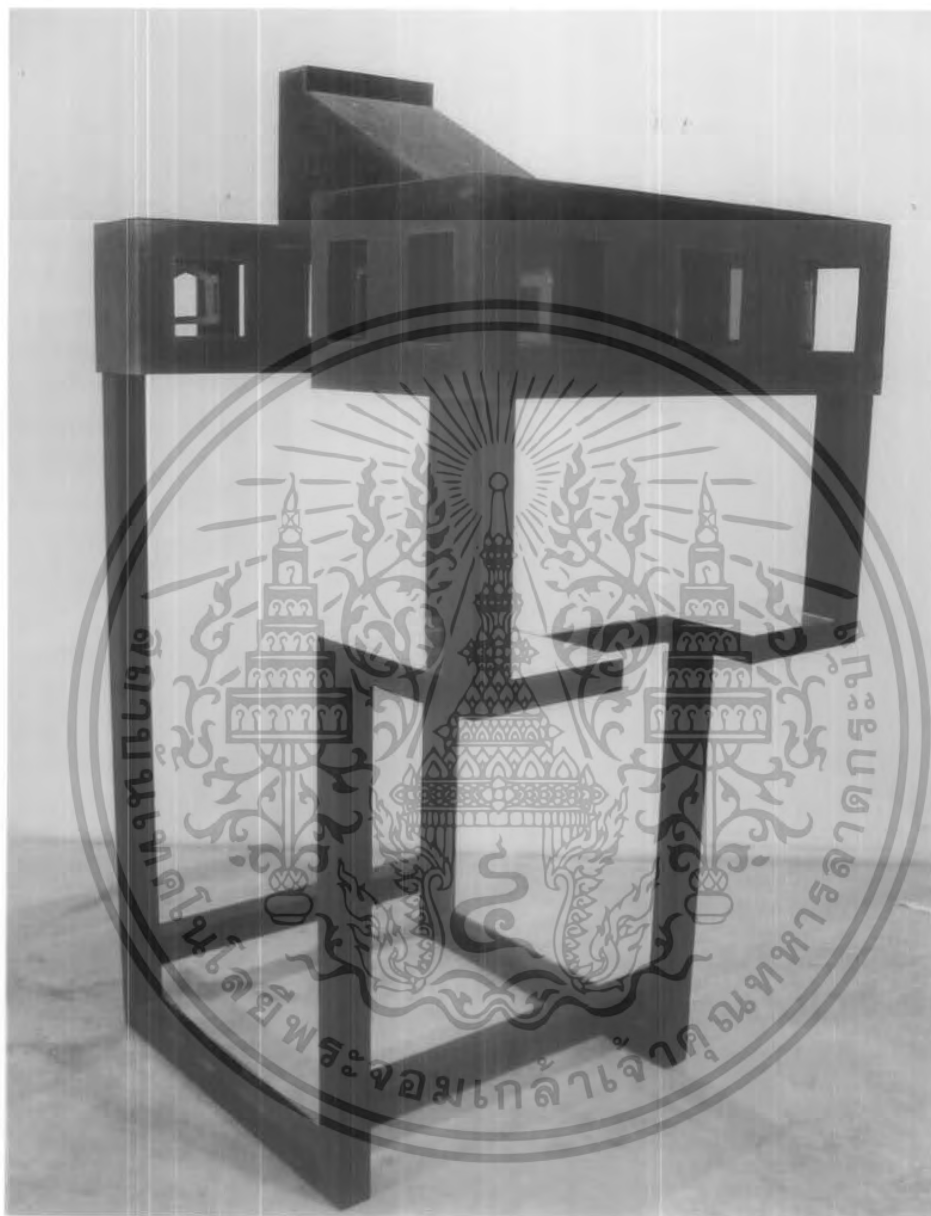
ประกอบไม้ อะลูมิเนียมและแผ่นกระจก

ขนาด

120 x 150 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน

แอบแฝง หมายเลข 2 พ.ศ. 2550

วัสดุ

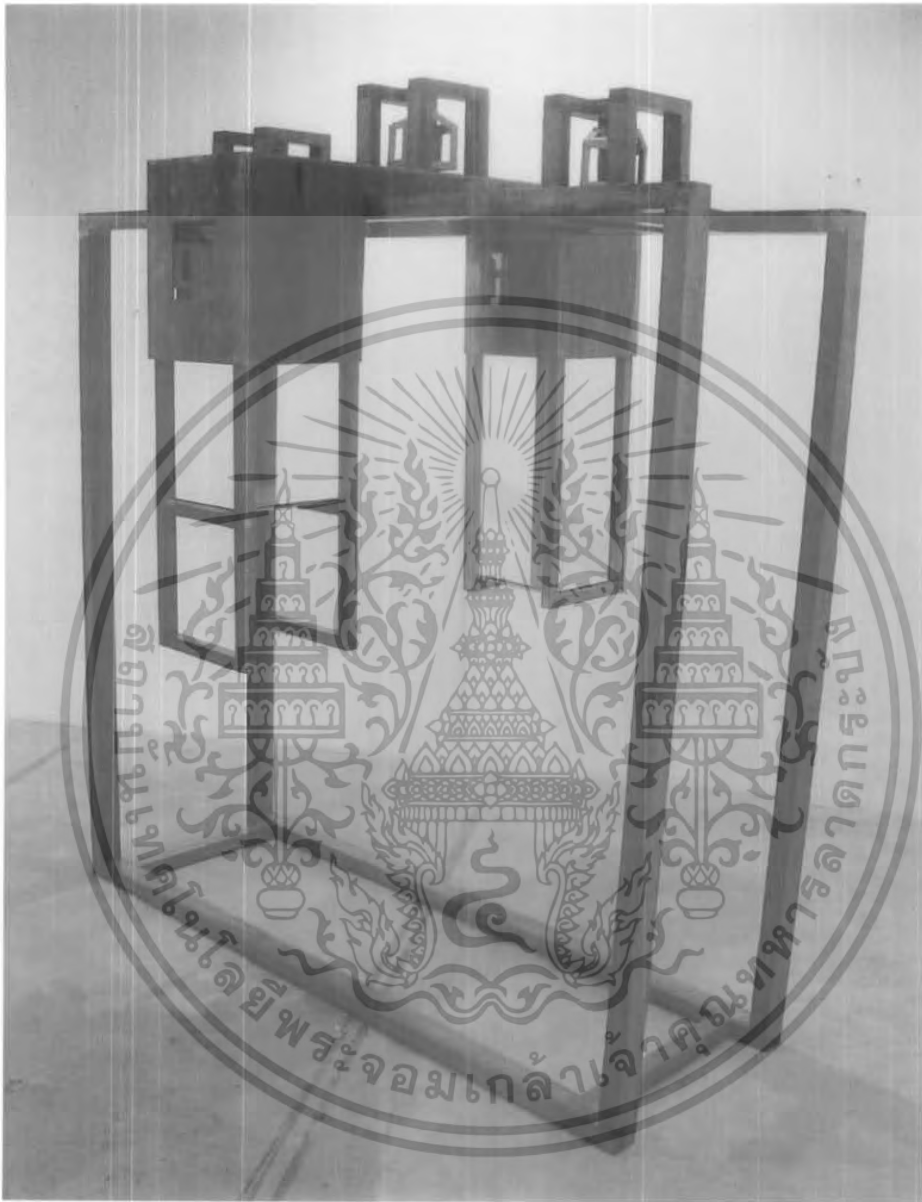
ประกอบไม้ อะลูมิเนียมและแผ่นกระจก

ขนาด

90 x 120 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน

แอบแฝง หมายเลข 3 พ.ศ. 2550

วัสดุ

ประกอบไม้ อะลูมิเนียมและแผ่นกระจก

ขนาด

100 x 180 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติ

ชื่อ นายวสุ สกุรัตน์
MR.WASU SAKULRAT

เกิด 6 ตุลาคม 2527

ที่อยู่ 12/1 หมู่ 6 แขวงบางจาก เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

โทรศัพท์ 0846512851

E-mail address my_room77@hotmail.com

การศึกษา

- โรงเรียนภาษานูสรณ์ บางแค
- โรงเรียนสวนอนันต์ วิทยาลัย
- ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การแสดงผลงาน

- การแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก Mimi Sculpture ครั้งที่ 1/2548
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “นิทรรศการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น”
สาขา ภาพพิมพ์ ปีการศึกษา 2548
- ร่วมปฏิบัติการ Work Shop โครงการ “ศิลปะร่วมสมัยในประเทศสเปนและอิตาลี”
สาขา ประติมากรรม ปีการศึกษา 2548
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม โครงการ “ศิลปะร่วมสมัยในประเทศสเปนและอิตาลี”
สาขา ประติมากรรม ปีการศึกษา 2548
- แสดงผลงานศิลปกรรมร่วมกับศิลปินไทย สเปนและอิตาลี นิทรรศการ 6+1+1
ประเภท “Bronze” ณ. หอศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ศิลปากร
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศไทย สเปนและอิตาลี
นิทรรศการ การสร้างฝัน เมือง Girona “Builders of Dream . Girona , Spain ”
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 2 /2548 สาขา ประติมากรรม
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “Experimental Video Art 3 Exhibition Thai – European
Friendship” ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 3 /2550 สาขา ประติมากรรม
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม นิทรรศการ “เมื่อประติมากรรมล้ำแดงเดช”
Divine Sculpture. ณ. โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพฯ ปีการศึกษาที่ 2550
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม นิทรรศการ “เมื่อประติมากรรมล้ำแดงเดช”
Divine Sculpture. ณ. หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์
ศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ ปีการศึกษาที่ 2550
- ร่วมแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ Art's Thesis ณ. ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
กรุงเทพฯ ปีการศึกษาที่ 2550
- การแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก Mini Sculpture ครั้งที่ 2/2550
“Lalanta and Sofitel” ณ. โรงแรมโซฟิเทล กรุงเทพฯ

เกียรติประวัติ

- รางวัลดีเด่น การประกวดแข่งขันวาดภาพ “รณรงค์รักษาความสะอาด”
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนภาษานุสรณ์ บางแค
- ร่วมกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสืออาสาสมัคร ระดับประถมศึกษาปีที่ 6
ณ. ค่ายลูกเสือ จังหวัดสระบุรี
- รางวัลดีเด่น การประกวดคำขวัญประชาสัมพันธ์เชิญชวนการใช้ห้องสมุด
โรงเรียนสวนอนันต์ วิทยาลัย ปีการศึกษาที่ 2545
- ร่วมอบรมทักษะการใช้โปรแกรม Corel Draw สำหรับออกแบบสื่อและสิ่งพิมพ์
ณ. โรงเรียนสวนอนันต์ วิทยาลัย
- ร่วมอบรมทักษะการใช้โปรแกรม 3D Studio Max สำหรับเขียนแบบอาคารและวัตถุ
สามมิติ ณ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา จ. นครปฐม
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “นิทรรศการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น”
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม โครงการ “ศิลปะร่วมสมัยในประเทศสเปนและอิตาลี”
- ทุนยกเว้นค่าหน่วยกิต ประจำปีการศึกษาที่ 2549 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 2 /2548 สาขา ประติมากรรม
- ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม “อมตะ อาร์ต อวอร์ด” ครั้งที่ 3 /2550 สาขา ประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้